

Upravitelstvo Ljubljana, Knačjeva
ulica 6. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.
Inseratni oddelček Ljubljana, Selen-
burgova ul. — Tel. 3492 in 2492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica
št. 2. — Telefon št. 190.
Podružnica Jesenice: Pri kolodvoru
št. 100.
Podružnica Novo mesto: Ljubljanska
cesta št. 42.
Podružnica Trbovlje: v hiši dr. Baum-
gartnerja.

JUTRO

Ponedeljska izdaja

vsak ponedeljek jutraj — vsa
roča se posebej in velja po pošti
prejemana Din 4.— po raznašal-
cih dostavljeno Din 5.— mesečno
Uredništvo:
Ljubljana: Knačjeva ulica 6. Telefon
št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.
Maribor: Gosposka ulica 11. Telefon
št. 2440.
Celje: Strossmayerjeva ul. 1. Tel. 66
Rokopisi se ne vračajo. — Oglasi po
tarifu

Pariz — Beograd — Rim

Zveza Rim-Pariz je mogoča samo, ako se izpopolni z zvezo Rim-Beograd — Na trikotu Rim-Beograd-Pariz počiva usoda miru v Evropi

Pariz, 18. novembra. r. Jugoslovenska pritožba na Društvo narodov je postala jedro vseh razgovorov, okrog katerih se suče razprava o mednarodnem političnem položaju. Korak, ki ga je napovedala jugoslovenska vlada, tvori predmet živahnih diplomatskih razgovorov na vseh straneh. Ker so v glavnem že znane namere in želje jugoslovenske vlade, se postavlja vprašanje, na kakšen odmev bo naletel jugoslovenski korak v Ženevi, posebno zanimanje pa vlada za to, kakšno stališče bo k temu zavzela Italija.

To vprašanje predvsem tudi zanima francoske politične in diplomatske kroge. Danes ni več nobena tajnost, da so po-

popolni z zvezo Rim-Beograd. Na trikotu Rim-Beograd-Pariz bo morda že jutri počivala usoda miru v Evropi, piše današnji »Paris Midic« in tako po mnenju mednarodnih francoskih političnih in diplomatskih krogov najtočneje karakterizira sedanji mednarodni položaj.

Po mnenju pariških krogov je sedaj na Italiji, da se izjavi jasno in nedvoumno.

Bogoljub Jevtić
jugoslovenski zunanji minister

Politika dvoreznega noža je v bodoče nemogoča. Francija je, piše »Ere Nouvelle«, že dovolj storila za Italijo in sme z vso pravico pričakovati njenega lojalnega sodelovanja. Ni dvoma, pravi list dalje, da bi svečana in jasna izjava Italije, ki bi ne dopuščala nobene dvoumnosti in ki bi napravila konec raznim vestem o možnosti revizije mirovnih pogodb ter jasno potrdila željo Italije, da se razsvetli in razčisti odgovornost za marsejski atentat, imela zelo ugodne posledice in bi pomirjevalno vplivala na vso evropsko javnost. G. Laval, ki je večkrat diplomata, si bo vsekakor prizadeval, da doseže sporazum in lojalno sodelovanje tako med Rimom in Parizom, kakor med Rimom in Beogradom. To je bil tudi cilj važnih razgovorov, ki so se vršili med francosko in jugoslovensko vlado. Zbližanje med Rimom in Parizom pa je v glavnem odvisno od zbližanja med Rimom in Beogradom. To je težišče trenutne mednarodne politične situacije in to je najvažnejše vprašanje bližnje dobe. Debatna o jugoslovenski pritožbi v Ženevi bo pokazala, ali more Francija računati na lojalno sodelovanje Italije ali ne.

marveč da so baš tisti ljudje, o katerih je takrat madžarska vlada trdila, da jih sploh ni na Madžarskem, prišli z Janke puste in izvršili gnusni marsejski zločin. Vprašanje krivde torej ne bo težko razčistiti in uspeh jugoslovenske intervencije je že vnaprej siguran.

Pariz, 18. novembra. r. Agencija Havas poroča iz Ženeve, da se potrjujejo vesti o tem, da stremi jugoslovenska vlada za enkrat samo za to, da pride vprašanje marsejskega atentata na dnevni red prihodnje seje sveta Društva narodov. Jugoslovijska vlada izročila svojo noto šele v par dneh in se bodo pred tem še sestali zunanji ministri Male antante k posvetu, na katerem bodo določili svoje končno skupno stališče. Kar se tiče note same,

Benito Mussolini
predsednik italijanske vlade

ne gre za spomenice, ki bi že obravnavale rezultate dosedanje preiskave o marsejskem atentatu, marveč samo za opozorilno noto, v kateri bo jugoslovenska vlada samo opozorila na dosedanje ugotovitve preiskave in na določbe pakta Društva narodov ter obrazložila splošni politični in pravni značaj te zadeve. V noti pa bo napovedana izročitev posebne spomenice, ki ji bodo priloženi vsi dokumenti v dokaz ugotovitev dosedanje preiskave.

Kakšen bo postopek pri DN

Ženeva, 18. novembra. r. Svet Društva narodov se sestane dne 21. t. m. in bo takoj uvodoma sklepal o tem, ali naj se postavi na dnevni red jugoslovenske »spomenice« ali pa naj se odloži za poznejšo sejo. Sedanje izredno zasedanje sveta DN bo trajalo le teden dni in je bilo prvotno namenjeno samo ureditvi posarskega vprašanja. Pričakovati je da bo svet Društva narodov po kratki načelni obravnavi odločil podrobno razpravo o jugoslovenski spomenici do volje januarjskega zasedanja. Poučeni politični krogi v zvezi s tem napovedujejo, da bo francoski zunanji minister Laval podal v Ženevi zelo važno izjavo. V sporazumu z Anglijo in Italijo bo poudaril, da so se teroristične akcije v Srednji Evropi, v notrajnosti, kakor tudi ob mejah posameznih držav tako zelo pomnožile, da jih že ni mogoče naprtili eni sami vladi. Ti dogodki naj bi dali povod, da se v vseh civiliziranih državah organizira akcija proti terorizmu, ki je prišel že ogrožati mir. Če bo na zasedanju sveta sprejet sklep o ustanovitvi splošne obrambne fronte proti terorističnim akcijam, se bo tej fronti pridružil tudi Italija.

Kraljevi madžarski ministrski predsednik...

Budimpešta, 18. novembra. r. Beograjsko »Vreme« je pred par dnevi naslovlilo na madžarskega ministrskega predsednika Gömbösa šest vprašanj, v katerih zahteva odgovor na razne ugotovitve dosedanje preiskave o marsejskem zločinu glede zvez med Pavelčevićimi teroristi in madžarskimi uradnimi krogi. »Vreme« imenoma navaja razne visoke madžarske funkcionarje, ki so bili v stikih s teroristi. Več nozemskih novinarjev se je včeraj obrnilo na Gömbösa z vprašanjem, kdaj in kaj misli odgovoriti na konkretno postavljena vprašanja beograjskega lista. Ministrski predsednik Gömbös je odklonil o tem vsako podrobnejšo izjavo in odpravil novinarje z odgovorom: Kraljevi madžarski ministrski predsednik smatra, da bi bilo od njegovega častja, da bi sploh odgovarjal na vprašanja »Vremena«.

De Chambrun se vrnil v Rim

Pariz, 18. novembra. AA. Posebn dopisnik »Petita Parisienne« poroča iz Rima, da je franc. poslanik pri Kvirinatu de Chambrun včeraj prispel v Rim. Na železniški

postaji so g. Chambruna sprejeli odpravnik poslov francoskega poslanstva g. Dampierre z osebjem poslanstva, in poročevalci italijanskih listov ter dopisniki pariškega tiska. Ko so de Chambruna vprašali o uspehih njegovih razgovorov z zunanjim ministrom g. Lavalom, n hotel o tem dati nikake izjave in se je takoj oupeljal na francosko poslanstvo.

Nov madžarski manever

Madžari nameravajo vložiti pritožbo proti Jugoslaviji, da bi tako omilili vtis jugoslovenske demarše

Budimpešta, 18. novembra. r. Vsi današnji listi komentirajo vesti, da bo Jugoslovijska vlada v zadevi marsejskega atentata zahtevala intervencijo Društva narodov. Listi ne prikrivajo, da je izjavila ta vest v madžarskih političnih in diplomatskih krogih veliko skrb ter izražajo bojazen, da bo to sprožilo novo kampanjo proti Madžarski. »Pester Lloyd«, ki ima dobre zveze z zunanjim ministrom, piše v zvezi s tem med drugim: Treba bo počakati, da se vidi, kaj prav za prav hoče beograjska vlada. Madžarska zavzema, svesta si popolne neosnovanosti vseh obdolžitev, stališče, da se bo poslužila pravice, ki se razume samo po sebi, ter bo na obtožbo odgovorila s protidokazi, ki jih ne bo mogel nihče ovreči, in to prav izdatno. Če pa jugoslovenska spomenica ni naperjena proti Madžarski, marveč zahteva samo mednarodno ureditev vprašanja političnih emigrantov in če predlaga samo uvedbo mednarodne kontrole nad političnimi begunci, potem seveda Madžarska nima nobenega vzroka, da bi se temu protivila. Skoraj gotovo je, da bi se tudi madžarska vlada pridružila taki rešitvi. Slično pišejo tudi vsi drugi madžarski listi.

Pariz, 18. novembra. AA. »Le Journal« piše iz Ženeve, da bodo Madžari po vsej priliki, da prehitijo jugoslovensko demaršo, poslali noto Društvu narodov. S tem bi hoteli čim bolj ublažiti učinek, ki bo nastal z objavo jugoslovenske pritožbe. Trdijo ce-

Namestnik zunanjega ministra

Beograd, 18. novembra. AA. V imenu N. Vel. kralja Petra II. z ukazom kr. namestništva je imenovan za zastopnika zunanjega ministra g. Jevtića kmetijski minister dr. Dragotin Košić.

Francija osnuje v Beogradu veleposlanstvo?

Berlin, 18. novembra. p. »Berliner Tageblatt« poroča iz Pariza, da se pripravljajo v francoski diplomaciji velike izpremembe. Razen tega namerava Francija povzdigniti svoje poslanstvo v Beogradu v veleposlanstvo, da bi s tem dala izraz svojem priznanju Male antante in Balkanske zveze, ki predstavljata v sodobni evropski politiki dve uvaževanja vredni velesili.

lo, da je madžarska vlada že včeraj poslala noto tajništvu Društva narodov.

Blok miroljubnih držav

London, 18. novembra. r. Bivši angleški finančni minister Churchill je imel včeraj v angleškem radiu govor, ki ga je zaključil s apelom na povečanje angleške narodne brambe zlasti v zraku. Naglasil je, da se mora Anglija brez oklevanja povzpeti v pogledu zračne oborožitve tako visoko, da bo najmočnejša med vsemi evropskimi državami. Obstoje Anglije je v nevarnosti, je dejal med drugim, kajti komaj par ur po letu oddaljeno živi 70 milijonski narod, ki mu že od zibelke dalje utepajo v glavo, da je smrt na bojnem polju najčastnejša za moža. Ni še 20 let od tega, ko se je ta naš sooseb boril zoper ves svet in le za las je manjkalo, da ni ostal zmagovalac. V svojih nadaljnjih izjavah je se Churchill zavzemal za tesnejše sodelovanje Anglije z Društvom narodov in naglašal, da je baš v sedanjem času, ko prihajajo na dan mednarodne zatore in ko se kar vrste politični umori, neobhodno potrebno, da se združijo vse države, ki se bore za mir, v poseben blok, ki mora v bodoče solidarno nastopiti proti vsem onim, ki rovarijo proti miru.

Pomembna izjava Hitlerja

Do sporazuma s Francijo mora priti — V Posaarju se bo Nemčija brezpogojno pokorila izidu glasovanja

Pariz, 18. novembra. AA. Havas poroča: »Današnji »Matin« poroča, da je državni kancelar in voditelj Nemčije Adolf Hitler sprejel francoskega poslanca in uglednega člana Zveze bivših bolevnikov g. Goya in pariškega občinskega odbornika g. Monnerja. Og. Goy in Monnier, pravi »Matin«, sta govorila s Hitlerjem celi dve uri. V tem razgovoru je državni kancelar dejal med drugim:

Ne more biti nikakih stvarnih nesporazumljenj med Francijo in Nemčijo. Sedanje težkoče izvirajo iz posarskega vprašanja. Blazna je že sama misel, da bi moglo Nemčiji priti na um, da s kakšnim nasiljem onemogoči plebiscit. Kategorično izjavljam, da se bomo podredili izidu glasovanja.

Dalje je g. Hitler dejal, da nima Nemčija nikakih osvajaških zahtev prot zapadu v

smerni kraljev, kjer prebiva narod nemškega materinskega jezika, kjer je gostota naseljenosti 237 prebivalcev na kvadratni kilometer. (Misli na Alizacijo Lorenco.) Takšne zahteve bi le še poslabšale položaj Nemčije. Mi, ki smo bili v vojni, je rekel Hitler, se zavedamo, kako se je treba varovati novih vojnih grozot. V svetovni vojni je propadla elita našega in vašega naroda, ne more se pa reči, da bi bile povojne krize prizanesle tudi zmagovalcem. Delati moramo za ustvaritev novega družabnega reda. Če bi se Nemčija in Francija sporazumeli, bi izginila mora, ki danes pritiska svet, in nastali bi psihološki pogoji za splošno izboljšanje gospodarstva v Evropi. Od naših dveh narodov je odvisno, ali se bo ta sen uresničil. Mislim, da bvsli bojevniki ne bodo odpovedali svoje pomoči, da vsemu svetu prirobo mir.

Rimski govori

Schuschnigga in Mussolinija predstavljajo po mnenju pariškega tiska vabilo Mali antanti

Pariz, 18. novembra. AA. Vs. današnji pariški tuitranjki obširno komentirajo včerajšnji sestanek avstrijskega zunanjega ministra Berger-Waldenberga z Mussolinijem. Listi posebno poudarjajo vsebino zdravice, ki sta ji izrekli kancelar dr. Schuschnigg in predsednik vlade Mussolini. Listi pravijo, da so zdravice na tej večerji posebno vidno naglašale italijansko-avstrijsko prijateljstvo.

Dalje navajajo tudi mesto z odgovora dr. Schuschnigga, kjer pravi avstrijski kancelar, da ni Italija nikoli vplivala na notranje razmere v Avstriji, in na isto mesto, kjer dr. Schuschnigg pravi, da s Avstrijo želi prijateljstva in sodelovanja z vsemi državami, ki spoštujejo nieno neodvisnost.

Pariški listi prihajajo do sklepa, da je bil cilj včerajšnjega sestanka predvsem ponovitev popolne solidarnosti med Italijo, Madžarsko in Avstrijo ter dodajajo, da se tudi pri tej priliki naglašalo, da je rimski protokol dostopen tudi drugim državam, toda pod celo vrsto političnih pogojev.

Naposled ugotavljajo pariški tuitranjki, da se iz sročnih rimskih zdravic vidi, da Italija in Avstrija ne mislita delati za izolacijo Nemčije. V zvezi s tem sklepajo, da so sročne besede predsednika Italijanske

vlade in avstrijskega zveznega kancelarja namenjene zlasti Mali antanti in Nemčiji, hoteč jima dati na znanje, da Italija in Avstrija ne delata ničesar, kar bi bilo v nasprotju s politiko Male antante in Nemčije.

Povratek francoskega poslanika

Beograd, 18. novembra. p. Francoski poslanik na našem dvoru g. Naggyar, ki se je delj časa mudil v Parizu in imel posvetovalna s francoskim zunanjim ministrom, se je davi vrnil v Beograd. Takoj po svojem povratku je posetil pomočnika zunanjega ministra dr. Purića in imel z njim daljši razgovor.

Poset predsednika poljske vlade

Beograd, 18. novembra. r. »Stampac« poroča, da namerava predsednik poljske vlade Kozłowski v kratkem posetiti jugoslovensko prestolnico, da vrne svoječasni obisk jugoslovenskega ministrskega predsednika dr. Marinkovića.

Praga, 18. novembra. r. List poročajo, da bo t. dn. odpotova'o v Posaarje 50 češkoslovaških policijskih uradnikov, ki bodo vršili v času plebiscita v Posaarju policijsko službo v okrilju mednarodne policije.

Ferre Laval
francoski zunanji minister

seti avstrijskih in madžarskih državnikov v Rimu posvečeni v prvi vrsti določitvi skupnega stališča, ki naj bi ga zavzele Italija, Madžarska in Avstrija kot glavne zagovornice revizionistične politike, ki je v svojih posledicah rodila tudi marsejski atentat. Rim se do sedaj v tem pogledu še ni izjavil, čeravno si zlasti Madžari na vse načine prizadevajo dokazati, da Italija v vsakem pogledu soglašala z Madžarsko. V Rimu se predobro zavedajo, da je od stališča, ki ga bo v tem pogledu zavzela Italija, v veliki meri odvisen ves nadaljnji razvoj mednarodne politične situacije. V Parizu so se v tem pogledu jasno in nedvoumno izrazili. Francija si iskreno želi zbližanja z Italijo, toda to zbližanje je mogoče le, ako tudi Italija doprinese svoj delež. Zveza Pariz-Rim se more solidno ustvariti samo, ako se iz-

Kaj zahteva Jugoslavija

Jugoslavija se je omejila na zahtevo, da se z mednarodno kontrolo onemogoči obstoj in delovanje zločinskih terorističnih organizacij

Pariz, 18. novembra. r. Dobro poučeni krogi zatrjujejo, da bo nota, ki jo bo izročila jugoslovenska vlada v Ženevi svetu Društva narodov, zelo kratka. V tej noti bo jugoslovenska vlada le opozorila svet Društva narodov na obstoj in delovanje mednarodne teroristične organizacije, ki ogroža ne samo posamezne države, mar-

več mir vse Evrope. Jugoslavija v svoji noti ne bo obtožila nobene države, marveč bo samo predlagala, da Društvo narodov uvede mednarodno preiskovalno komisijo, ki naj ugotovi vse podrobnosti o obstoju teroristične organizacije in odgovornost za marsejski atentat. Jugoslavija bo nato v posebni spomenici dostavila Društvu narodov vse podrobnosti o marsejskem atentatu in o mednarodni teroristični organizaciji. Ko bo preiskava vse to ugotovila, naj se ukrenejo mednarodni ukrepi, da se v bodoče prepreči obstoj takih zločinskih organizacij in imenuje posebna kontrolna komisija, ki bi imela nalogo kontrolirati, ali vse države, članice Društva narodov izvršujejo ukrepe, ki bi jih v tem pogledu izdalo Društvo narodov. Jugoslovenska vlada se dobro zaveda, kaj sme in kaj more pričakovati od Društva narodov in ne zahteva nič nemogočega. Jugoslavija je pokazala toliko hladnokrvnosti, da se ji divi ves svet in je zato več kot upravičeno, da se njene želje in zahteve v polni meri upoštevajo. V ostalem pa bo imela Jugoslavija v Ženevi po mnenju francoskih diplomatskih krogov lahko stališče. Preiskava o marsejskem atentatu je rodila take rezultate, da se jim nihče ne more zoperstavljati. Razen tega pa je Jugoslavija že v svojem odgovoru na svoječasno pritožbo Madžarske junija meseca opozorila na Obsto teroristične organizacije na Madžarskem in drugod. Takrat je madžarska vlada vse navedbe jugoslovenske vlade zanikala, sedaj pa se je izkazalo ne samo to, da so bile te navedbe docela točne,

Dr. Eduard Beneš
češkoslovaški zunanji minister in tokratni predsednik sveta Društva narodov

Imeli smo letos blizu 100.000 gostov

Jesenska bilanca Zveze za tujski promet

Ljubljana, 18. novembra. Kakor vsako leto, ko zbere potrebne podatke iz vseh naših količjak važnejših letovisarskih krajev, tako je v petek naša Zveza za tujski promet napravila bilanco pretekle glavne sezone in ugotovila za sedanje težke gospodarske razmere dokaj razveseljiv napredek.

V uvodnih besedah se je predsednik dr. Rudolf Marz z lepimi besedami spomnil tragične smrti kralja Aleksandra. Spomin pokojnega je celotni odbor zveze počastil, že 13. oktobra, ko je imel svojo žalno sejo, položil na kraljev grb lep venec, vpisal se v sožalne knjige in poslal na pogreb svojega zastopnika g. Cirila Majena. Poročilo o letošnjem obisku naših letovisarskih krajev in drugih za tujski promet važnejših krajev je podal ravnatelj g. Vladimir Pintar, ki je to pot še posebno izbrn poročal o vseh perečih pojavih in sprožil umestne prodolge kako naj bi se nedostatk odpravili.

Statistika letošnjega tujkega prometa v Sloveniji do konca septembra je sestavljena na podlagi uradnih podatkov 103 občin nasproti 93 lanskim. Skupno število naših letovisarskih gostov, vseh Ljubljano in Golnik, znaša 98.476 nasproti 110.557 lani, do čim jih je bilo brez Ljubljane in Golnika letos 74.265, lani le 67.056. Poleg letovisarske statistike so naše občine v posebni evidenci vodile statistiko o tujcih, ki so se v posameznih krajih zadrževali zgolj poslovno in ki jih je bilo poleg prej omenjenega števila z Ljubljano in Golnikom vred 55.013 letos, lani 39.775, brez Ljubljane in Golnika pa letos 34.571, lani 18.834.

Potrebno je naglasiti, da za stvarno bilanco slovenskega tujkega prometa ne bi smeli upoštevati Ljubljane in Golnika, ker je prva le prehodna točka za vse naše goste in le-te v svojih statistikah upoštevajo drugi kraji, kjer se kasneje stalno nastanjuje, do čim ima zdravilne drugegačne namene od tujkega prometnih občin in bi torej za oba kraja bilo potrebno voditi popolnoma ločeno statistiko, ki bi se tudi ločeno objavljala in ločeno analizirala. Ako pogledamo omenjene številke, ki kažejo število letovisarskih gostov, upoštevaje Ljubljano in Golnik, se moramo nehoti začuditi trditvi da je letošnja sezona rekordna, daš lanske številke izkazujejo večje število tujcev. Pozabiti pa ne smemo, da je lani bil v Ljubljani vsesokolski zlet in lanskega obiska niti približno niso mogle doseči letošnje festivalsko prireditve. Jasno je torej, da naša tujko-prometna bilanca nikdar ne bi mogla biti pravilna, ako bi upoštevali tudi Ljubljano, ker obiskovalci različnih ljubljanskih prireditev ne predstavljajo pravih letovisarskih, čeprav se poznajo razproke za kratke dni v razne naše kraje. Pudočno je z Golnikom; ako bi všteli njega, bi morali za tujko prometno statistiko upoštevati tudi vse bolnike ljubljanskih in drugih naših bolnišnic.

Kot pravilno podlaga za pozejša izvajanja moramo vzeti torej le številke krajev brez omenjenih dveh, do čim številke z Ljubljano in Golnikom navajamo v oklepajih.

Za analizo bilance je važna razdelitev naših gostov po narodnostih. V letošnjem letu beležijo slovenski kraji namočnejši obisk iz Avstrije, iz katere nas je obiskalo 10.454 gostov nasproti lanskim 10.066 (8.840 - 8.084). Slede Češkoslovani, ki jih je bilo letos 5.427, lani zaradi zleta 10.244 (4.272 - 4.870). Nemcev nas je letos obiskalo 3.613, lani 2.639 (2.500 - 1.979). Za porast

nemških gostov se moramo zahvaliti ugodnemu poteku pomladnih dogovorov na gospodarskem poprišču med Nemčijo in Jugoslavijo. Četrto mesto zavzema Italijani z 2.120 gosti nasproti 1.727 lanskim (1.268 - 986) in peto Madžari s 1.333 letošnjimi gosti nasproti 1.508 lanskim. Značnejši obisk smo letos imeli še iz Francije (558), Anglije (541), Poljske (448), Bolgarije (187) in Rumunije (187). Iz vseh omenjenih držav smo letos imeli po 300 do 400 gostov več, a zlasti nas mora »zavestiti« precejšnje letošnje število bolgarskih in rumunskih gostov, ki dokazuje, da je v teh dveh državah potrebno okrepiti propagando za obisk naših krajev.

Med našimi letovisarskimi prednjačita Bled (letos 5.822 lani 5.119, nočnim letos 79.697, lani 173.230, lani 157.210) in Rogaska Slatina (letos 5.822, lani 5.119, nočnim letos 78.691 in lani 74.063). Značnejši obisk beležijo še Kranjska gora, Gozd in Podkone, Dobrna, Rateče-Planica, Laško, kraji ob Bohinjskem jezeru, Mojstrana. Kamn. k. Bled sam je absorbiral nad eno četrtino vseh izvenljubljanskih nočnin.

Splošna kvalifikacija letošnjega našega tujkega prometa bi bila tedaj: Kljub neprestanim naličnim in izredno slabemu vremenu moramo številčno zabeležiti ogromen porast pri nočnih, a brez upoštevanja Ljubljane tudi 10 odstotni porast pri številu gostov.

Reklama in propaganda sta, kakor kažejo dejstva, v polni meri vršili svojo dolžnost, a zlasti dobre uspehe je pokazala zlasti propaganda v naših južnih krajih, od koder smo letos imeli veliko število gostov. Najprilicnejši magnet so bile menda »letos izredno nizke cene naših zdravilišč in letovis.« Bile so ponekod že tako nizke, da so bile naravnost škodljive našemu nerodnemu gospodarstvu. Kakor je namreč nezdrav pojav navijanje cen, tako je morda se bolj nezdravo preveliko zniževanje iz zgolj konkurenčnih razlogov, ker se posledice takega postopanja pokažejo šele kasneje v vsej svoji bridkosti. Podjetnik, ki daje hrano in stanovanje pod ceno, ne more kriti režij, ne plačati davkov, a kaj šele zadostiti svojim obveznostim do dobaviteljev. Insolvenca in prisile poravnave so na dnevnem redu, a krog obubožancev in brezposelnih v gostilničarski panogi se vse bolj širi, kar je vsekakor težak negativen uspeh našega tujkega prometa.

Zadovoljiva letošnja številčna statistika nas ne sme navditi s preveč optimističnimi mislimi, ker je kupna moč gostov v veliki meri padla. Svarimo tedaj pred prebitnim ocenjevanjem našega tujkega prometa. Nepoučeni ljudje sodijo, da je pustil vsak gost najmanj 100 Din dnevno pri nas in pomnožijo enostavno ta znesek s številom nočnin. Na ta način prihajamo pogosto tudi do fantastičnih števil, ki nam niti približno ne morejo predstaviti dejanskega uspeha naše tujke prometne sezone. Ne bo preskromno, ako trdimo, da so inozemski naši gosti letos živeli v znamenju velike štednje in pogosto niso dnevno porabili niti 75, a kaj šele 100 Din. Iz takih napačnih sklepov nastanejo lahko težke posledice, ki jih ni ravno lahko popraviti.

Prepričani smo, da bodo z novim turističnim zakonom, ki ga pripravljajo v trgovinskem ministru, urejena naša tujke prometna in da bo leta pod skrbnim vodstvom ljubljanske Zveze za tujski promet in njene enako marljive mariborske posestrime napredoval iz leta v leto.

se na njej pojavila znamenja oboletosti. Mi jo je začela prositi moža, naj jo vendar neha mučiti, toda trpasti zverovanec ni maral čuti niti besede. Ker se je žena zavedala, da je zaradi stražnega oklepa že obolela na ledvica in je trpela tudi v črevesju, je razdražena, bolna in užaljena v svojem ponosu sklenila končati takšno življenje. Še enkrat je prosila moža, naj jo reši pasu. Ko ni pristal, mu je rekla neprijazni, a odločni »zbogom« in se takoj vrnila k svojim staršem. Najprej je razrezala pas, naslednji dan pa vložila tožbo za ločitev zakona.

Vsa ta čudna dogodivščina je zdaj dobila svoj epilogo pred sodiščem. Uvidelna pravica je seveda ugodila ženinini tožbi, ločila zakon in prisodila krivico ljubosumnemu Jovanu Degrel.

Avto se je prevrnil

Skofja Loka, 17. novembra. Skofjelokemu trgovcu g. Zoranu Deisingerju z Mestnega trga se je pripetila večerj dopoldne v neposredni bližini Trebje prijetna avtomobilska nezgoda. Trgovca Deisingerja je odpeljal jutraj iz Skofje Lok. Nameraval je v Ziri. Povabil je s seboj v voz se Skofjelokanci gđ. Jožico Guzeljevo in njeno sestro učiteljsko abiturientko gđ. Anico. Avto, ki ga je sofaril Deisinger sam, je prevrnil vso dolgo pot do Trebje brez najmanjše neizgode. Ko pa je moral pasirati avto del cest, ki so jo vprav te dni na novo posuli z gramozom, se je znašlo vozilo takorekoč v trenutku na robu ceste. G. Deisinger je nevarnost zasluhl in je v trenutku potegnil za zavoro — toda prepozno. Ker je bil deževen dan in tla razmešana, so se koleca kar podrsala po blatu in preko cestnega roba po nasipu razvzod. Še preden so se potniki zavedli, se je vozilo že prekatilo in pokopalo trojico pod seboj.

Ko so se zbrali okrog vozila ljudje in so prilezli polagoma potniki drug za drugim iz avta, se je izkazalo, da je bil pripetljaj prava sreča v nesreči. Trojica je ostala popolnoma nepoškodovana. Voz so zvrlekli s konji spet na trdna tla. Pa tudi vozilo ni utrpelo resnejše poškodbe. Kar mirno so nadaljevali pot. Res, čudovita sreča v nesreči!

Iz Društva državnih upokojencev v Mariboru

Odbor Društva državnih upokojencev v Mariboru je imel v zadnjih mesecih več sej. Letos do septembra se je število članov dvignilo od 714 na 1052. Precej debata je v septembru povzročilo vprašanje, ali naj se v okviru pravil ustanovi posmrtniški oddelek ali ne. Začelo bi se bolj skromno: ako bi se n. pr. prijavilo 500 članov in bi se plačevalo za vsak smrtni slučaj 1 Din, bi znašala posmrtnina 500 Din. Ker so na to vprašanje dospele mnogostevilne pritrilne izjave posameznih članov, je odbor sklenil, običnemu zboru predlagati tozadevno spremembo pravil.

Prebitrek blagajne znaša nad 9.000 Din. Da se je kljub nizki članarini (samo 1 Din mesečno) moglo toliko nabrati, se imamo zahvaliti požrtvovalnim društvenim funkcionarjem, ki delajo brezplačno. Največ plov in truda ima seveda tajnik (opravilni zapisnik šteje letos že nad 1200 tekočih števil), podpirajo pa pravni odsek in drugi odborniki.

Odbor ne deluje samo v dobrobit društva kot celote, temveč še v večji meri v dobrobit posameznih članov, ker jih podpira v gnetnem in moralnem oziru. Tudi letos se na največje del blaginjskih prihrankov porabi v dobrodelne namene. Zaenkrat je odbor dne 8. oktobra 1934 votal precejšnjo vsoto za obdarovanje najbednejših članov in članic s kurivom ali na željo z drugimi potrebščinami (obleko, živili itd.). Pri obdarovanju pridejo v poštev tudi člani izven Maribora. Na zadnji odborovi seji se je vsem reflektantom (eden iz Slovenjgradca vsi drugi pa iz Maribora in okolice) priznala gmojna podpora ter se je tudi že nakazala. Če kdaj izmed prošnikov morebiti ni dobil nakazane podpore, naj to javi tajništvu, Vrbanova ulica šte. 59.

REPERTOAR
DRAMA
 Začetek ob 20 uri.
 Ponedeljek, 19. novembra: Zaprt.
 Torek, 20. novembra: Velika noč. Gostovanje v Celju.

OPERA
 Začetek ob 20 uri.
 Ponedeljek, 19. novembra: Zaprt.
 Torek, 20. novembra: Rigoletto. Red A. Jutri bodo peli za red A. Verdijsko opero »Rigoletto«. Opozarjamo, da se poje znameniti finalni duet Rigoletta in Gilde v zadnjem dejanju, ki se v preteklih sezonah pri nas ni izvajal. Vojvoda Mantuanski poje tudi ario, ki je bila doslej črtana. — V glavnih partijah nastopijo: G. Primožič — Rigoletto, gđ. Zupčević — Gilda. Banovec — vojvoda Mantuanski.

23. t. m. do poslednje gostovanje g. Andreja Burdina, znamenitega francoskega tenorista. Pel bo don Joséja v Bizetovi operi »Carmen«. Burdino podaja don Joséja po tradiciji komične opere v Parizu v konverzacijskem tonu, brez patosa, z nežnimi parlamenti. Samo izredne duševne emocije in dramatične scene se dvigajo nad osnovno linijo sloga. V duetu z Micaelo preveva njegovo petje vsa sladkost njegovega triletnega glasu, prav tako kakor v ljubavnem priznanju s Carmen v II. dejanju. Od spora z Zurnigo raste njegova dramatična igra do ljubosumja v III. dejanju in se stopnjuje do končnega umora. Njegov don Jose zadivlja občinstvo ter priča o Burdinovi nedosežni umetnosti.

Prvo gostovanje ljubljanske drame v letošnji sezoni bo 20. t. m. v Celju. Igrala se bo Strindbergova pasijonska igra »Velika noč«. Režija G. Debečeva. Zasedba vlog: ga. Hevstova — ga. Maria Vera, Eleonora — ga. Šarčeva, Eliš — Debevec, Kristina — gđ. Boljarijeva, Benjamin — Jan. Lindkvist — Skrbinec.

Abonente Narodnega gledališča opozarjamo, da imajo za gostovanje Burdina 30% popusta, in sicer pri sedežih kupljenih v predprodaji pri dnevnih blaginjah in operi. Popust velja za sedeže od 60 Din navzgor. Abonenti se morajo legitimirati z abonentsko izkaznico.

Ljubljanska nedelja

Ljubljana, 18. novembra. Po zadrževanju Vseh svetih, po dveh deževnih nedeljah in tri tedne trajajočem južnem vremenu, ki nam je prinašalo samo dež in mlo, nezdravo vreme, je večer potegnil sever in popoldne se je zjasnilo nebo. Ponoči je nastala megla, kar je za nedeljo obetalo lep dan. Okrog 11. dopoldne se je pričela dvigati megla in posijalo je solnce, ki je kar toplo prigravelo.

Seveda so Ljubljanci ubrali korake v jesensko naravo; že v prvih popoldanskih urah so se pomikale cele kolone ljudi v najbližjo ljubljansko okolico, zlasti pa v St. Vid, na Posavje, v Kleče in drugam. Na tisoče jih je bilo na pokopališču, ki je še vedno polno bujnega jesenskega cvetja ter sliči ogromnemu vrtu. Ljudje so našli grobove prav takšne, kakor so jih uredili za praznik mrtvih, le tu pa tam je uvela kaka rožica. Z zanimanjem so si sprehalali tudi ogledovalci vrste novih grobov in spomenikov. Med njimi je posebno pozornost vzbujal zlasti oni tragično umrlega prvega pilota ljubljanskega Aerokluba Janka Colnarija. V krasni, gladko polirani nagrobni spomenik je vrezano primerno posvetilo, ki naznanja da je padel kot žrtev svoje ljubljanske dobronamernosti, a v podnožju je vzdignjen zlatenih in skrbni propeler razbita »Lojzeta« — nekdanje ponosne ptice ljubljanskega Aerokluba. Lep, res pletete poln spomenik napravlja na vsakega globok vtis.

Ves dan je potekel v Ljubljani mirno, brez nesreč ali drugih žalostnih dogodkov. Bila je mirna nedelja, kakršnih je malo pomnilno v letošnjem letu. Kljub lepemu vremenu je pa bila tudi danes predstava mladinske igre »Snežulčica« izredno dobro

obiskana in je mladina odhalala zadovoljnih, žarečih se obrazov. Takisto je bil dokaj zadovoljiv obisk ostalih predstav v gledališču in kinematografih.

Tragična smrt družinskega očeta

Med Ljubljanci je vzbudila globoko sočutje novica o tragični smrti gosp. Franca Jagra, po domače Kruharja na Orlem, Pojkojnik je bil znan posebno v lovskih krogih, bil je napreden mož že iz predvojnih let. Kot občinski odbornik občine Rudnik je užival poseben ugled. Star je bil okrog 52 let in zapušča številno družino. Žrtev smrtne nesreče je postal, ker je pri obrezovanju črešnje padel z drevesa in obeljal nezavesten. Res so ga takoj prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer pa je kmalu nato izdihnil. Kakor so ugotovili zdravniki, je imel namolmenih več reber in se mu je utrgala vranica. Pogreb spoštovanega pokojnika, ki je bil po poklicu tesar in je po očetu dedoval kot lovski paznik izredno ljubzen do prirode, bo jutri v ponedeljek ob 11. Časten mu bodi spomin.

Sočani! Udeležite se v čim večjem številu pogoiba gospe Marije Kopačeve, soproge našega starega člana tov. Jerneja, danes ob 16. iz hiše žalosti. Celovška cesta št. 14 na pokopališču k Sv. Križu. Tov. Jerneju Kopaču izrekamo iskreno sožalje.

Prebujene strasti, Danes prodvaja Z. K. D. to znamenito filmsko delo, v katerem igra glavno vlogo slavna Karin Hardt. Film je namenjen naši mladini in posebno še staršem. Ne zamudite ogledati si to vedelo, ki ga filmska industrija označuje za klasčni film. Predstava ob četrta na 3. Vstopnina 3,50, 4,50, 5,50 in 6,50.

DANES
 mojstrovina filmske umetnosti, ki žanje tudi pri nas veliko zanimanje

BITKA — LA BATAILLE

po svetovno znanem romanu slavnega Claudeja Ferrerea

ELITNI KINO MATICA

TELEFON 21-24
 Predstave ob 4., 7½ in 9½

DANES

Predprodaja od 11. do 1½13. popoldne

Ob desetletnici šmarskega sreza

Šmarje, 18. novembra. Poteklo je letos deset let, odkar je bil l. 1924. ustanovljen šmarski srez iz prejšnjih delov celjskega (sodni okraj Šmarje), ljubljanskega (sodni okraj Puči) in brežiškega (sodni okraj Kočje) okrajnega glavarstva, »razrujanje torej letos desetletnico svojega obstoja, a je vendarle še vedno nekaj pastorek med srezu dravske banovine, v javnosti celo malo ali skoro nič poznani. Zato smatramo, da ne bo odveč, ako eoznanimo širšo javnost nekaj o njegovih gospodarskih in drugih prilikah.

Geografsko pripada šmarski srez po ogromni večini vzhodnemu delu celjskega hribovja: na severovzhodu prihaja v njegov sestav tudi del grčevja Zgornjih Halič, Z reko Sotlo meji srez na sasko banovino; na jugu meji na brežiški, na zapadu na laški in celjski srez, na severozapadu na konjski, na severu pa na mariborski in ptujski srez. Površina sreza meri 56.902 ha, na katerih živi glasom zadnjega ljudskega štetja 44.876 prebivalcev, torej 78 prebivalcev na 1 km². To se pravi, da je srez v primeri s povprečjem v dravski banovini zelo gost naseljen. Še jasneje se odraža ta gosta naseljenost, če upoštevamo dejstva, da ne pridejo na enega prebivalca povprečno niti celi trije metri vrtov in niiv.

Gospodarska struktura sreza je izrazito malokmetijska, brez večje industrije. Poselstva so majhna, razkosana, večina njih ne presega 4 ha celokupne površine. Le v in ob dolini Sotle najdemo srednjevelika posestva s površino okrog 10 ha. Obdelovanje posestev s stroji je zaradi neugodnega terena in razkosanosti posestev skoro povsod onemogočeno. Podnebne prilike za kmetištvo, zlasti za poljedelstvo, niso posebno ugodne. Menjavajo se leta z veliko sušo, ki vzamejo kmetu en kos kruha, z leti z veliko moko, ki vzamejo kmetu dva kosa kruha. Če pa sta mu prizanesli moka in suša, pa pride toča, da mu vzame, tako da naš kmet ni nikdar varen pred elementarnimi neizgodami. Dejstvo pa je, da je ravno šmarski srez največkrat prizadet po toči in drugih ujmah, in baš v tem je iskati glavni vzrok uboštva in bede, ki tod kraljuje.

42% celokupne površine tvorijo gozdovi, 90% gozdov je listnatih in le okrog 10% odpade na igličaste les. Zaradi velike oddaljenosti od prometnih sredstev in zaradi slabih komunikacij ti gozdovi ne reprezentirajo vrednosti, ki bi jo sicer mogli. Izvoz drv je zato minimalen, stavbeni les pa celo uvažamo.

Njive in vrtovi zavzemajo le 22% celotne površine. Po kulturnih zavzema tretjino površine koruz, tretjino žitarice, a ostalo površino druge poljske kulture (največ krompir, ki je trikrat na dan gost naših kmečkih miz!). V splošnem pa smo v pogledu prehrane pasivni, saj že v normalnih letih navvažamo nad 100 tvegon koruze in približno toliko mlevalskih izdelkov. Vsako leto vlada občutno pomanjkanje dobrega semenkega blaga, tasiravno se je v zadnjih letih v tem pogledu že marsikaj popravilo. Največ težko povzročajo zopet elementarne neizgode, ki uničujejo drozoceno od drugod nabavljeno seme. V zadnjih letih so se izmenjale že lepe količine zlasti semenke pšenice in krompirja.

Razmeroma veliko površino zavzemajo tudi vinogradi. Posebno znane so gorice v Virštaniu, v Sv. Petru pod Sv. gor. na Tinkem, v okolici Zetaj itd. Vina teh okolišev so žela že tudi na inozemskih razstavah lena priznanja. V splošnem se prideluje lažji tip namiznega vina o prijetno cvetlico. Le žal, da večina vinogradov eloji danes že tik pred regeneracijo. A kie nai vzame naš vinogradnik potrebni kapital za obnovo vinogradov, ko nima niti, da bi plačal davek

in si nabavil najpotrebnejšo za prehrano. Hudi časi so obetajo našemu vinogradniku! V poslednjih letih se je jelo naglo razvijati tudi sadjarstvo, saj so talne in podnebne prilike za to ugodne. Lene dobriča bi se lahko donasalo sadje sadjarju, a težko ustreže naš sadjar zahtevam sadne trgovine, ko mora pogosto po 20 do 30 km daleč voziti sadje po kolovozih, kjer je celo človek v nevarnosti, da si zlomi nogo, in ni čuda, da je sadje obtočeno, ko prispe na nakladalno postajo. Dobrih cest pa poveč primanjkuje.

Zivinoreja je včasih donasala tukajšnjim živinorejcem prav lepe dohodke. Tukajšnji volji so bili povsod iskani, posebno pa so jih čislali na Dunaju. Tudi Italija je bila dober odjemalec. Danes se izvozi le prav malo živine iz sreza. Za izboljšanje živinoreje je v srezu razmeroma dobro preokrebljeno, saj delujejo že štiri selekcijske organizacije in obeta se, da bo v kratkem ustanovljena še ena. Za dvig zivinoreje se je v zadnjem času posebno zavzel ereki kmetijski odbor, ki je v la namen žrtvoval že lepe zneske. Uspehi so deloma že vidni. Posebej je že treba poudariti važnost perutinarstva za tukajšnje prebivalstvo. Kadar je treba soli, živalske, ali kai drugega, tedaj morajo to plačati jaja.

Industrije v srezu skoraj ni, kolikor pa je je, nima na gospodarski položaj nobenega vpliva. Za naše male poselitnike ni postranskega zaslužka, za vse mora skrbeti in vse mora prehraniti zemlja. Manjka tudi večjih tržišč, kjer bi se dali vnovčiti nekateri poljski prideniki, ki preostajajo v domačem gospodarstvu.

Pri tej priliki je treba poudariti, da komunikacijski sistem in gospodarska gravitacija doslej še nista takšni, da bi oiačili ekupnost in enotnost sreza, temveč otežujejo vsako akcijo, ki ima namen pospešiti gospodarski in kulturni napredek sreza. Po teritoriju sreza teče le lokalna železnica Grobelno - Rogatec - Sv. Rok - Lupinjak. Državnih cest v srezu ni, a dolžina banovinskih cest v srezu znaša le 194.426 km, kar je izredno malo z ozirom na obstoječo konfiguracijo terena. Občinske ceste so za večji promet, zlasti pa za motorni promet nesposobne.

Splošni gospodarski položaj prebivalstva je obupen; še to malo, kar ima kmet prodati, ne more vnovčiti. Kje naj jemlje denar za davke, za obleko itd.? Zalostno silko nam nudijo bolški otroci, ki še sedaj prihajajo v čolo boski, odetih v par čun, brez koščka kruha. Revščina vlada povsod. Mnogokaj se je od obstoja sreza sem že popravilo, mnogokaj se je ustvarilo na novo. Upamo, da bodo tudi v bodoče oblasti upoštevala neugodno gospodarsko stanje tukajšnjega prebivalstva in mu prikočila na pomoč. Potrebna so javna dela v večjem obsegu. Primanjkuje nam cest, potrebna je regulacija Sotle itd. Naš kmet je vajen skromnosti, a brez najnujnejših sredstev tudi ne more shajati. Ne prosí miloščine, prosí dela, da si z delom zasluži svoj vsakdanji kruh.

Sreski kmet, referent Ivan Strašek.

Ljubzen je treba razumeti

To ljubko komedijo bomo v kratkem gledali v Ljubljani. Roza Barsonyi, ta ljubka subreta bo spet enkrat v svojem elementu. V zapleteni komediji bo v družbi odličnih partnerjev kakor so Georg Alexander, Wolf Albach-Retty in Oskar Sima pokazala vse svoje vrline. Iz skromne uradnice, ki je zmeraj v stiski za denar, bo postala žena znanega izumitelja.

Čuvajmo Jugoslavijo!

Vlažno, hladno sedaj NIVEA

Po burji, dežju ali snegu je posebno potrebno, da zaščitite svojo kožo pred vetrom in slabim vremenom, a to boste najbolje napravili takole: vsak dan na večer, preden ležete spat, nadrgnite kožo nalahno z Nivea krema. Koža postane zaradi tega mehka in gibka, a poleg tega tako odporna, da ji še tako slabo vreme ne bo škodilo. Zaradi Eucerita, ki ga vsebuje Nivea krema, prodre ta globoko v kožo, a ne ostavi za seboj nobenega bleška ter je istočasno krema za dan in noč.

Ljubosumje in srednji vek

Ločitev zakona zaradi pasu, ki ga je ljubosumni mož natezoval svoji ženi

Subotica, 18. novembra. Zgodovina srednjega veka nam pričuje, kako so morale žene in hčerke viteзов, vojske plemenitašev in premožnejših ljudi, nositi posebne pasove, ki so jim varovali devištvost in žensko čast. O tem kako so se pasovi obnesli, ne kaže razpravljati. Gotovo pa ni nikogar med nami, ki bi verjel, da je kaj takega, kar je bilo mogoče v mračnem srednjem veku, možno tudi danes.

Pred občinstvom sodiščem v Velikem Bečkereku se je te dni odigral epilog tragikomične zadeve. V bližnji vasi Vasiljani je živel mladi mizar Jovan Degrel, splošno znan kot izvrsten obrtnik, zadovoljen s svojo mlado in lepo ženo Elizabeto. Nedavno so pa prijele mladega mizarja čudne muhe: svoji srčkani ženi ni več prav zaupal. Kar čez noč si je vtepel v glavo, da mu drugi hodijo v zelje. Črv ljubosumnosti ga je neprestano glodal in po cele dni ni imel miru v hiši ne na ulici, ne v svoji delavnici: venomer se mu je zdelo, da ga ljubljena žena vara. Nenadno ljubosumje je seveda izprevrglo srečo v zakon.

Bedni Jovan je izpočetka skušal ljubosumje tajiti. Da bi se preveril o ženinini nezvestobi, je oprezoval sem in tja, vendar zaman. Očitaj da in očitaj, žena pa se mu je zaklinjala, da mu je zvesta in da je vse njegovo razmišljanje in razdvajanje plod razgrete domišljije. Ženo so neprestani očitki tem bolj boleli, ker je svojega moža imela res rada.

Vedno bolj razdvojen je Jovan začel razmišljati, kako bi si ženo zagotovil samo zase. Začel je snovati to in ono in je

naposled pogruntal, da bo najbolje, če napravi čednostni pas. Izum je bil seveda čisto njegov. Z železnimi pasovi, ki so jih srednjeveški vitezi oklepali svojim ženam, preden so zdiralj v krvave boje s Turki, je imel njegov patent skupno le to, da je povzročil enako trpljenje. Jovan je napravil pas iz silno močnega platna, ki ga je pripel ženi na štirih mestih, in sicer na nogah vsoko nad kolonom in na obeh ramenih. Na vseh teh štirih mestih so bile pripete žabice, od katerih je ljubosumni mož nosil ključke pri sebi.

Popolnoma zmeden zaradi ljubosumnosti je potem Jovan lepega dne sporočil ženi, da ima samo en dokaz, ki ga lahko prepriča o njeni nedolžnosti. Občudljiva je ženi, da se bo pomiril samo tedaj, če bo voljna nositi od njega skrojeni pas. Nesrečna žena, ki že ni vedela, kako naj prepriča moža o svoji nedolžnosti, je slednjič pristala tudi na to žrtev, samo da bi mu vrnila m. r. Sotila je pač, da bo mož vztrajal pri svoji zahtevi samo nekaj dni, nakar se bo spet vrnila sreča v zakon. Toda bridko se je zmotila!

Ljubosumni Jovan je jutraj, preden je odšel na delo, navlekel svoji ženi pas, zaklenil žabice, vzle ključke s seboj in odšel na delo. Sele zvečer, ko se je vrnil, jo je rešil oklepa. Razume se, da je strašni oklep že prvi dan povzročil ženi trpljenje, ki pa ga je žena junaško prenašala, le da bi pomirila moža in v prepričanju, da vse to ne bo dolgo trajalo. Toda dnevi so minevali in mož je dan za dnem neumljenito natezoval pas in zaklepal žabice... Nesrečna žena je trpela že nad štirinajst dni, ko so

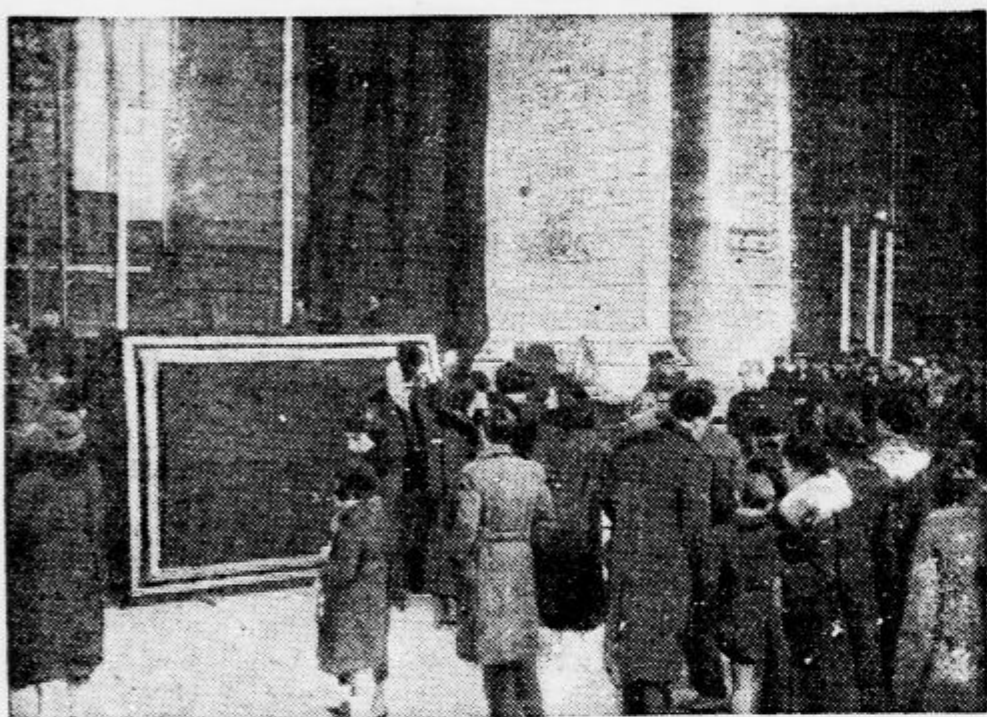
Dogodki po širnem svetu

Srečen odhaja

Ministri predstojnik Gaston Doumergue odhaja iz vladne palače v Parizu po demisiji vlade in izročitvi poslov nasledniku Flandinu

Poklon žrtvam svetovne vojne

Spominjalni oder za vojne žrtve pred Slavolokom zmage v Parizu. Tukaj v bližini je stal tudi cenotaf za našega blagopokojnega kralja Aleksandra I.

Razstava letalstva v Parizu

Francoski organizirajo v Parizu razstavo svojega letalstva, ki bo zelo poučna za obiskovalce. Na sliki vidimo, kako pravkar nesejo aeroplan na razstavišče

In vendar mu je želodec počil

V restavrantu Zadé na otoku Prinkipo v Marmarskem morju je nedavno sedel k mizi gost in si dal prinesiti jedilni list. Zadovoljno ga je pregledal in naposled naročil kar prvo jed. Ko je povžl, je naročil drugo, potem še tretjo in tako dalje, prav vse jedi jedilnega lista zapovrstjo. Vse, od začitka do konca. Gostje, restavrater, osebe, vse ga je začudeno gledalo. Še večje pa je bilo njih začudenje, ko je nenavadni gost začel naročati in povživati celo vrsto jedi iznova. Ko je v drugič tako vse popravil — mu se ni bilo dovolj! Še tretjič je naročil in povžl vso dolgo vrsto jedi. Šele potem je nehal jesti, nekaj časa lagodno počival in čez čas zaklical: Plačam! Račun seve ni bil majhen. Vendar se tako nasičeni gost ni zmenil za tako malenkost. Restavrater se ni mogel premagati, da ne bi gosta vprašal, da mu pojasni svoj neznanski tek, in gost mu je povedal: »Malone dvajset let sem bil vojni ujetnik v severni Sibiriji. Skoraj ves čas mu je bila edina hrana ribje olje. Kadar pa sem se ga navžl, sem bil sit za tri dni. Tako sem jedel vsake štiri dni enkrat. Ta navada se me je tako prijel, da se je ne morem odvaditi, in tako jem tudi zdaj vsak četrtil dan — ampak takrat pošteno!«

Minister Barthou in demokracija

Med mnogimi lepimi spominskimi zgodbicami na francoskega državnika Barthouja, ki je postal žrtev marsejskega atentata skupaj z našim viteškim kraljem Aleksandrom I. Urediteljem, je tudi sledeča dogodba z njegovega volilnega shoda v južni Franciji. Govornika Barthouja je med govorom prekinil vzkliz privrženca komunistične diktature: »A kaj je to, demokracija?« In Barthou je govoril dalje takole: »Povem vam, kaj je demokracija. Pred sto leti je meril po trgu tega podeželskega mesteca svoje korake mož s krošnjo na hrbtu; bil je ubog krošnjar, ki je hodil od hiše do hiše in si težko služil svoj vsakdanji kruh, potujoč od vasi do vasi za svojim skromnim zaslužkom. Imel je tedaj že nekaj prihrankov in ker se mu je zdel kraj prijeten in vabljiv, si je najel na trgu malo vežo in začel branjarjo. Sin tega branjevca je postal eden izmed najuglednejših trgovcev tega mesta, njegov vnuk pa je bil štirikrat ministrski predsednik francoske vlade, je član Francoske Akademije, je zunanji minister in končno — stoji tu pred vami. In to, gospodje, je končal Barthou, obrnjen k rušilcu shoda, — »je demokracija.« Tem besedam je sledil vihar ploskanja navdušenih volilcev.

Poučni tečaj za otroke o nevarnostih na cestni železni

Češki avtoklub prireja ta mesec ciklus predavanj za mladino z namenom, da se poveča varnost otrok na praških ulicah. Avtoklub je prepričan, da le majhen odstotek avtomobilskih nesreč, katerih žrtve postanejo otroci, zakrivi nepreviden vozač. Največkrat so teh nesreč krivi otroci sami s svojo neprevidnostjo. V zadnjem času se število teh nesreč izredno naraslo in zato se bodo postopoma vršili tečaj za učence vseh osnovnih šol, na katerih bodo s pomočjo primernih filmov in z živo besedo učili otroke, kako naj se človek brani pred lastno neprevidnostjo. Vsak otrok naj po možnosti pozna vsa varovalna znamenja in svetlobne signale na cestnih križiščih. Po tej v resnici potrebni in zaslužni akciji, tako pristavljajo praški listi, naj avtoklub priredi podoben tečaj z varovalnimi slikami in filmi za — neprevidne vozače. Po obeh tečajih bo varnost na praških cestah zrastle za 60%.

Pomislika vredni pojavi

Združene staršev in prijateljev šole na K. V. je dalo na svoje stroške očistiti in preslikati tri razrede dekliške šole. Ko so prišli po vseh svetih deklicah zopet v šolo, so bile prav prijetno presenečene po dejanju Združenja staršev in prijateljev šole. Ta samopomočna akcija je vredna pohvale in priznanja vsaj v toliko, v kolikor je Združeno pripomoglo k zmanjšanju nevarnosti v boju proti infekciji boleznim, katerim je ravno šolska mladina najbolj izpostavljena.

Na drugi strani pa je to dejanje vredno pomisleka in sicer prav globokega pomisleka. Na šoli in v njenem gospodarstvu so morale vladati že naravnost grozne razmere, da je moralo Združeno tako samopomočno poseči vmes, da je odstranilo vsaj del nevarnosti širjenja nalezljivih bolezni. Pri nas vidimo, da je dosti denarja za vse mogoče in nepotrebne reči, da ga pa za šolo in njene potrebe ni mogoče dobiti in da si morajo starši tako sami pomagati, če nočejo, da jim otroci zbole na različnih boleznih kot škriaticina, davica itd.

Na razstavi mariborske „Brazde“

Ante Trstenjak: Montmartre

Fran Košir: Hiša ob vodi

Pet slikarjev, ki jih je življenjska pot slučajno združila na štajerskem, so po imenih in delih že znani iz prejšnjih ljubljanskih razstav v umetniškem paviljonu ali na velesojmu. Še pred kratkim so bili z izjemo Trstenjaka zastopani na razstavi »Slovenska krajina« in je več takratnih slik tudi tokrat na ogled. Trstenjak pa se je po daljšem času spet oglašil in so nekatera njegova dela za gledalca nova v marsikaterem pogledu, zanj in za njegov razvoj pa pomembna.

Razstavljalci nastopajo kot tovariši umetniškega kluba »Brazde«, kluba več ali manj ad hoc sestavljenega, saj jih sicer ne more združiti za daljšo dobo, ko so izvedine vsi profesorji risanja, ki jih po srednjih šolah pogosto menja. Razstava je nekaka oddolžitev ljubljanskim umetnikom, čijih dela je trgovec Kos razstavil v Mariboru v večjem številu.

Preko 120 razstavljenih del zavzema vse štiri prostore razstavišča, predvsem dokaz, da so razstavljalci nedvomno marljivi delavci. Kljub tolkemu številu pa razstava gledalca nikakor ne utruja, čeprav so slike ponajveč pokrajinske. Nasprotno: obiskovalec z veseljem razgleduje razstavo od slike do slike, ki imajo vse na sebi nekaj lahkega, skromnega, prikupega.

S tega vidika glejmo vse slike, posebno Trstenjakove, 20 slik v gusu in akvarelu. Gusa je zavrnil tudi akvarel, slikan z vodenimi ali emulgiranimi barvami, ki ne prepuščajo svetlobe. Ločiti je treba čisti akvarel, ki pa mora biti slikan le s prosojnimi barvami. Tak akvarel v pravem pomenu, kakor ga smatrajo Angličani, odkoder smo ga dobili, je brez dvoma največji vred. Nekateri Trstenjakovi gusi so zaradi skromnosti kolorita in primitivnosti oblik kot začetna dela, ki jim manjka dovršitve, fines, tistega, bi dejal: pikantnega, kar je značilno za umetnino. Prikupejši in dražestnejši so njegovi akvareli posebno s pariškimi motivi. Vse tisto, kar nam jih tako prikuplja, bi Francoz imenoval: charme. Najzanimivejši med njimi so Mont Martre II, Pont Neuf I. in št. 104. Hvarsko pristanišče, od katerih sta prvi dve ostro dojeta pogleda velikomestnih vedut in cestnega življenja.

Moč Alberta Sirka je v njegovi neugnani naturi ki ji je robustna tehnika njegovih del najvernejši izraz. Najsi bo akvarel ali olje, širok in gibčen potez čopiča so njegove odlične značilnosti. Seveda moram, kakor že na velesojmski pokrajinski razstavi, tudi tokrat poudariti kvaliteto obeh malih slik Sv. Barbare in Vodnjak v Slovenskih gorah, od akvarelov pa Lužo z živo podano mlako vode. Njegovim večjim figuralnim

slikam ni mogoče odrekati zmisla za kompozicijo, pač pa očitujejo mnogo trdote, njegovi liki niso v prostoru in jim manjka včasih pravih človeških oblik. Begunci, risani z ogljem pa prav močno spominjajo na Tratinikove Begunce.

Francoz Košir je škofjeločan. S gimnazije v Slavovskem Brodu so ga prestavili na ptujsko. Sodim, da je med vsemi najbolj slikovit. Ne morda v oljnatih slikah, ki so vse le v glinastih tonih, pač pa v čistih akvarelih, polnih barvne ubranosti in nastrojenosti. Malo imamo akvarelov, kakor sta »Hiše ob vodi« in »Mrak na Savi« pri Slav. Brodu. Kazalo bi, da bi Košir v akvarelni tehniki podal vse svoje motive, naj bi bilo tudi tihotitja ali celo portreti. Nedvomno mu ta tehnika bolje leži, kakor katera druga.

Ivan Kos bo pri gledalcih našel najmanj dopadenja. Njegovim delom manjka prikupečnosti za povprečnega ljubitelja umetnosti. Zavestno stremi Kos za modernostjo, za tistim modnim podajanjem, ki se je povsod preživelo, pri nas pa se še preživlja. V tem svojem hotenju zapada podzavestno v tir Toneta Kralja in drugih. Ko bi pri vseh svojih delih izhajal iz narave ven, bi dosegel močnejši uspeh. Poudariti pa moram, da so minili tisti neurejeni povojni časi, ko so slikarji razstavljali vse, kar je izšlo izpod njihovih rok, pa če so bile to še tako neznatne akcije ali risbe, vredne le hitre pozabe.

Precej soroden mu je Karel Jirak. »Ribe« pričajo, da poseduje znanje, v pastelih pa skuša približati se rutinirani tehniki B. Jakca. Pri neki priliki sem že poudaril, da ni značaj dobrega pastela izlizenosti, meglenosti. Čistost barve, zametni toni, vedno združeno v krepki, nič mehkužnosti očitujoči tehniki, taki so dobri pasteli.

Anton Gvajc je med vsemi najštevilnejše zastopani. Nespretno bi bilo, od njega zahtevati sodobnejšega podajanja predmeta. Gledati ga moramo iz njegove dobe in obdobja njegove ljubezni do pokrajine, kjer mu podrobnost prav toliko velja, kakor skupnost. Vtis imam, da manjka njegovim slikam toplejših, rdečih tonov. Zato so vse slikane v neki srebrni toniki skali in so tudi podobe mrzle v izrazu. Sonca in zraka pogrešam. Kljub vsemu pa je videti, da Gvajc razume in obožuje pokrajino. V nekaterih je mnogo nastrojenosti. Manj žive so večje pokrajine z enoličnimi ploskvami. V manjši izmeri pa bi bile prikupnejše.

Vsa razstava je na precej skupni višini. Del, ki bi silila iz njenega okvira, skoro ni. Vredna je pozornosti in številnega obiska. Marsikdo bo v njej našel svojim pojmom sorodno lepoto.

C. B.

bila zama. Prišli so celo kmetje iz Ordesa, saj je tak-le divji afriški ples tudi v Španiji izreden dogodek. —

Sivo oblečeni gospod sivih las poleg nas je ameriški novinar. Smotka, tako toista kakor majhen količek, se neprestano premika iz enega kota ust v drugega. Na kolenih ima majhen pisalni stroj, na katerem nergovno tipka. Ker pa je tema in niti ciganski ognji niti mesec ne moreta dovolj posvetiti, da bi gospod napisal poročilo za velik newyorški list, mu priskočim na pomoč z električno svetilko. Pri tem tako mimogrede izvem, da ta tipkajoči gospod stalno potuje po svetu, da je poznal Amundsena osebno prav dobro, da je bil v avdiciji pri Hitlerju in Can Kajsju in Mussoliniju, da je tokrat že na svojem petem potovanju na Japonsko, pri čemur ima tudi obisk pri Ghandiju predznanamovan v svoji beležnici. Pozna Indijo boljše kakor mi Prekijo. Avstralijo boljše kakor svojo domovino (kar pa je menda povsod tako, saj tudi pri nas inozemci bolj poznajo Logarsko dolino — ali se pravi Logarjeva dolina? — kakor mi sami!) V Južni Ameriki ima posestva, v Kanadi pa celo svojo rodbino.

Zavidam tega moža z veliko preteklostjo in morda še večjo bodočnostjo.

Razumemo pa sedaj tudi, da nismo preveč oddaljeni od domovine in to nas navdaja s prijetnim občutkom.

Cigan vzame gorečo tresko iz ognja ter teče z njo enkrat okoli tabora; to je znamenje za začetek predstave. Gosli in gitare začno svirati, mladi kmečki fantje se vzpenjajo liki opice na galerijo, na visoka drevesa, sive Angležinje natikajo svoje lomljone...

V Parizu sem videl na kolonialni razstavi najrazličnejše plesne vseh narodov in dežel. Plesalke iz Kambodže, Indokine, Belgijskega Konga, Algerije ter plesoče svečence iz svetišč v Angkoru, zamorke iz Sudana, Kitajke iz Sanghaja. Bili so to eksotični plesi, ki so jih spremljale tuje, nam Evropecem nerazumljive melodije. Pa rajajoče derivate sem videl, priklanjajoče se fakire, pojoče krotlice kač. Petero kontinentov je tam tekmovalo v svoji umetnosti. V pariški Veliki operi smo videli najznamenitejši balet sveta, v oriaški areni v Veroni virtuosne plesalke milanske Scale.

Takrat smo mislili, da višje plesne umetnosti ni več, da smo videli najpopolnejše, kar se plesa tiče. Pa smo se zmotili, kajti ta španjolska noč nas je prepričala o drugem.

Bedne, raztrgane ciganke so nam zaplesale fandango. Kakor baika, kakor čudež se nas je dojmil ritem tega vročega afriškega plesa.

Zdaj tudi razumemo, kar nam je prej razlagal ameriški novinar: Afrika je na tem ozemlju skozi osem sto let razgrinjala svoja čuda in Evropa v zadnjih treh stoletjih ni mogla izriniti Afrike. Leta 1492. je prineslo odkritje Amerike — in je bilo hkrati začetek propasti Španije. Izabela in Ferdinand sta pregnala Mavre — ciganom pa nista mogla do živlega. Stodvajset tisoč ciganov živi še danes v Španiji in se tej rasi prav dobro godi. Kakor nekoč še danes poležavajo na solncu in se briga go kvečjemu za svoj ples. V tem so rojstni in umetniški. Njihove temne, nemirne oči se skoro pomilovalno ozirajo na nas Evropece.

Rdeče rože ima Anita v svojih modro-črnih laseh. Lakti male Carmen se kakor kače ovijajo okrog trepetajočega jelasa. Zeleno krilo piplapa okrog vitkih redij divje teptajo gole noge rosn travo. Raz telo zleti rdeča mantilja v grmovje — Anita pleše skoro naga. Viva la gracia!

Udarja s kastanjetami v taktu prestissima teh divjih zvokov. Ona se ne

briga več za peketanje pisalnega stroja ne za vzklize tovarišic, ne za peze-te, ki jih gledalci mečejo nanjo.

Anita pleše in ta ples postaja doživlje. Nad njo zvezdato nebo Aragoije, vzadi nje lesketajoči se ledeniki Pirenejev kakor bajna dekoracija. Na drevesih in pred šatori ploskajo cigani in drugi, z rokami v taktu godbe.

Sproščeni v vetru, kakor črni gadi, p.ajo 'asje po golih nežnih rame-nih. Oči so napol zaprte, na usnih p.igrava plesalki izzivajoči koketen smehljaj. Vedno bolj fanatičen postaja trepet mladega telesa. Vsak erotičen gib, vsaka čutna kretnja kaže na vzhodno domovino tega plesa. To je prastara igra svatovanja, bega ženske, radostne povrnitve in strastne združitve.

Anita, dete solnca pleše, pleše ples ljubezni Ognjevitja kri njenih šestnajstih let valovi po njenem vitkem telesu. Sive Angležinje, ki se zdijo pod pezo svoje starosti skoro mlade sredi tega starega plesa, navdušene mahajo v svojimi lomljoni.

Kakor zaračani gledamo na to dekl-co, čujemo divje melodije kakor da prihajajo iz daljave, mečemo zadnje peze-te v travo. Publika navdušena ploska, kliče v znak priznanja: »Love-

ly«, »epatant«, »bravo«. Medtem ko se Anita izčrpana in onemogla zgurdi, tulijo cigani svoj »Fortuna-Fortuna!«

Srebrni novci se lesketajo v svitu ognja kakor rdeči biseri v travji...

★

Bila je naša zadnja noč v Španiji. Spremljamo Američana vse do razpota pri Castanas. Tam mu izročimo kovček s pisalnim strojem. Obeta, da nam bo poslala razglednice iz Tokia, mi mu obljubimo razglednice iz Logarske doline.

Z vrha gledamo še enkrat na ciganske ognje, ki globoko pod nami počasi ugašajo. Za nami pa, kakor da jih je človeška roka razporedila, ponosni gorski veličani. Sapa nam zastane. Tam stoji neka, velikega, belega, lesketajočega se: greben snežnega pogorja! V tem tujem gorskem svetu čutimo v po-boljši zamiljenosti prvi pozdrav in klic daljne domovine.

Poslavljamo se od pristnih hotelskih gostov ter se napotimo navzgor k našemu kozolcu. Ko se potem utrujeni zarjemo v seno, se male živalice preplašene razbeže na vse strani. Naš spanec na je en sam sen o bajeem, nepozabnem fandango.

Jezeršek in Černičeva pokopana v Solčavi

Trupli je osem požrtvovalnih reševalcev v viharju preneslo v dolino

Kamnik, 18. nov. Ko je v petek zvečer prišel gorski vodnik Peter Erjavšek v Kamnik povedat, da ponesrečenec Jožeta Jezerška in Eme Černičeva ne bodo mogli prenesti na kamniško stran, je tajnik kamniške podružnice SPD gosp. Maks Koželj z vsjo požrtvovalnostjo ukrenil vse potrebno, da se trupli Jezerška in Černičeve prenesejo v Logarsko dolino. Ekspedicija, ki se je pripravljala na odhod, je bila že močno v skrbeh, kako bo s prenosom v dolino. V noči od petka na soboto je namreč spet nastala v planinah velika nevihta s hudim nali-vom, ki je trajal vse do jutra. Veter je besnel in tulil okrog skalnih čeri. Zjutraj pa je nali v prenehel, megle so se razkadle in iz njih so se prikazale planine v vsej svežosti, kakor bi bile očiščene po hudem boju z viharjem in dežjem. Ploha je pobrala sneg, ki je zapadel v prejšnji noči, na Sedlu pa se je zopet prikazala zelena trata. Le vrhovi so ohranili bleščečo belobo svežega snega, ki ga je močan veter dvigal v lahne oblačke in posipal z njim gole skalne stene južnega pobočja Brane in Planjave.

Reševalci v viharju

Zgodaj jutraj se je dvignila iz Kamniške Bistrice osemčlanska ekspedicija na žalostno pot proti Sedlu. Vodila sta jo brata Lojze in Peter Erjavšek, ki sta znana kot dvojica naših najboljših in najvztrajnejših gorskih vodnikov in sta v zadnjih letih sodelovala skupno s tretjim bratom Tonetom, Petrom Uršičem in drugimi pri skoraj vseh reševanjih v Kamniških planinah. Ekspedicija, v kateri so bili poleg bratov Erjavškov še oskrbnik bistrškega doma Peter Uršič, Janez Marinkšek, Franc Aidovec, Franc Zobavnik, Janez Koželj in Anton Balantič, so se priključili na Sedlu še kamniška »Skalaša« Karl Biško in Pavle Kemperle ter člana prve ekspedicije Sipo Kolman in Franc Ukcar, ki sta preiskala pot preko Kojna, Korosice in Presedlaja in se po-dala čez Planjavo na Sedlo. Ekspedicija je s težavo prišla na Sedlo, kjer je pihal tako močan veter, da so se morali člani držati drug drugega in korakati v strnjeni vrsti, da jih ni veter podrli.

Pri ponesrečencih

Deževje, ki je na južni strani pobralo sneg in omogočilo nevarni prehod, je na severnih pobočjih zmrazilo v trdo in gladko ledeno skorjo, po kateri so se morali člani ekspedicije previdno premikati proti kraju nesreče, kjer sta ležala oba ponesrečena turista. Do »Beštjane« so prispeli okrog 13. in so se takoj podali na delo, da prenesejo še pred nočjo trupli v Logarsko dolino. Dvignili so ju iz snega in ledu, zavili v rjuhe in povezali z vrvicami ter položili na nosila, ki so jih napravili kar na licu mesta. Poškodbe obeh ponesrečenecv kažejo, da sta šla po okrešeli-ski poti s Kadniškega sedla. Na prvem plazu, ki prihaja izpod Brane, jima je na gladkem ledu izpodrsnilo, da sta se nekaj časa valila po plazu, nato pa sta padla čez 100 m visoko skalno steno in sta bila na mestu mrtva. Pod steno sta zdrsnila še par metrov naprej. Oba sta padla z glavo navzdol, ker imata močno razbiti glavi in zlomljena tilnika. Jezerškov nahrbtnik so našli 3 metre vstran od trupla, poleg tega pa še planinski klobuk Eme Černičeve. Njen nahrbtnik pa so šele po daljšem iskanju dobili v skalovju par metrov nižje od kraja, kjer sta ležali trupli.

Po peturni naporni hoji preko plazov in ledenih snežišč je ekspedicija prenesla trupli mimo Okrešila pod Rinko v Logarsko dolino do Plesnika.

V Logarski dolini

Včeraj dopoldne so prispeli v Kamnik oče ponesrečenega planinca gosp. Leopold Jezeršek in svak profesor Rudolf Kropivnik, Emina brata Jože in Slavko ter sorodnik Žane Puh. S Kre-garjevim avtobusom, ki obratuje na

progi Kamnik—Stahovica, so se preko Črničve odpeljali v Logarsko dolino. Z njimi je bil tudi tajnik kamniške podružnice SPD g. Maks Koželj, ki je bil v veliko pomoč svojcem pri ureditvi vseh formalnosti glede prenosa in pogreba. Vest, da bodo trupli obeh smrtnoponesrečenih planincev prenesli v Logarsko dolino, se je hitro raznesla povsod. Načelnik gornjegrajskega sreza Matko Kandrič in sodnik dr. Viktor Prohinar sta iz Gornjega grada skupno odšla s sorodniki ponesrečenih turistov v Logarsko dolino in sta z veliko ljub-zivnostjo požrtvovalno sama sodelo-vala pri ureditvi vseh vprašanj glede pogreba. Tako, da je bilo vse v naj-krajšem času opravljeno. Pod vtisom strašne nesreče so povsod ob globo-kem sočustvovanju nudili pomoč. Pri Jezerškovi znanicu Klemenšku v Sol-čavi, ki je bil tudi pri mornarici, so spotoma naročili krste, solčavski žup-nik g. Arko pa je pripravil vse po-trebno, da bi bil pogreb lahko tudi že

v noči. Med tem ko je avtobus krenil proti Plesniku, je učiteljica Pavla Hamerškova skrbela, da je bilo vse v re-du do povratka avtobusa.

Turoben pogreb v Solčavi

Ekspedicija, kateri je prišel nasproti zastopnik savinjske podružnice SPD g. Anton Plesnik, je prinesla trupli Jezerška in Černičeve do avtobusa, s ka-terim so ju nato prepeljali v Solčavo. Tu so ju položili v krsti, kateri so okrasili z zelenjem in z zadnjimi jesen-skimi krizantemami. Pevski zbor iz Solčave je zapel pred znamenjem »Vi-grede«, nato pa se je pričel pomikati proti pokopališču žalni sprevod. Turobno je odmeval glas zvona, ko sta Jezeršek in Černičeva nastopila zadnjo pot. V globoki žalosti se je udeležilo pogreba mnogo ljudi iz Solčave in okoli-ce. Kdor je le zvedel, da bo pogreb že v soboto zvečer, je prihitel, da izkaže zadnjo čast žrtvama planin.

Izredno je bil ganljiv pogreb v po-polnem mraku ob pol 19. uri. V žalnem

sprevodu so korakali vsi s prižganimi lučkami v rokah. Pogrebne molitve je opravil župnik g. Leopold Arko in ob glasnem ihtenju vseh navzočih so polo-žili obe krsti v skupni grob. Ob svežem grobu dveh mladih življenj so pevci zapeli v slovo žalostinko »Zadnji sen«. Pogrebu so prisostvovali poleg navzo-čih sorodnikov tudi sreski načelnik iz Gornjega grada g. Matko Kandrič, sod-nik g. dr. Prohinar, kot zastopnik osred-njega odbora SPD g. Maks Koželj, za-stopnik Savinjske podružnice SPD g. Plesnik, g. Logar in tudi vsi člani reš. ekspedicije. Ob odprtem grobu je Skalaš g. Karl Biško iz Kamnika pozval navzoče, da se oddolžijo spominu tra-gično preminulih planincev Jezerška in Černičeve, g. Maks Koželj pa se je v imenu osrednjega odbora SPD zahvalil vsem, ki so požrtvovalno pomagali in izkazali nesrečnima žrtvama ljubezni do planin zadnjo čast.

Pozno ponoči se je avtobus spet vr-nil proti Kamniku. Z njim se je vrnilo tudi vseh 12 članov reševalne ekspedi-cije. Mlada planinca Jože Jezeršek in Ema Černičeva naj mirno počivata v lepi Logarski dolini pod strmimi vrs-skimi velikani, ki sta jih tako ljubila in ki so jima ugrabili mladi življenji.

V borbo proti morilki naroda!

Velik zbor zastopnikov protituberkuloznih lig

Ljubljana, 18. novembra.

V dvorani OUZD je bila dopoldne letna skupščina Narodne protituberkulozne lige. Zbrali so se zastopniki okrog dvajsetih krajevnih protituberkuloznih lig iz vseh pomembnejših krajev banovine in številni predstavniki naših zdravstvenih, socialnih in prosvetnih organizacij in ustanov. Med drugimi so se udeležili zborovanja inšpek-tor socialno-političnega oddelka dr. Mayer za bansko upravo, mestni fizik dr. Rus za mestno občino, nadzornika Drnovšek in Skulj za prosvetni oddelk banske uprave, za vodilne bolniške blagajne šefzdravniki OUZD dr. Zajc, šefzdravniki Humanitar-nih fondov dr. Tičar in tajnik dr. Pless, predsednik Zdravniške zbornice univ. prof. dr. Košir s podpredsednikom direktorjem Higijenskega zavoda dr. Petričem in tajni-ko dr. Ahčinom, predsednik Zdravniškega društva primarij dr. Meršol, šefzdravniki dr. Neubauer z Golnika, predsednik Delav-ske zbornice Sedej in tajnik Uratnik, pred-sednik Rdečega križa v Ljubljani dr. Fet-tich, predsednik društva Treznost Horvat in zastopnice narodnega ženstva s Krofto-vo in Govekarjevo na čelu. Izmed krajev-nih lig je bila na zboru zastopana po dr. Jurečku tudi mariborska, ki doslej še ni bila članica v ljubljanski Narodni ligi, temveč je neposredno pridružena Jugoslo-venski protituberkulozni ligi v Beogradu.

Še vse premalo razumevanja

Predsednik direktor OUZD dr. Bohinjec je izrekel najprej nekaj toplih besed v spo-min pokojnega blagajnika lige, bivšega predsednika Pokojniškega zavoda Vrtov-ca, nato pa je na kratko poročal o protituberkuloznem kongresu, ki je pred nedav-nim zasedal v Ljubljani. Iskreno se je za-hvalil vsem, ki so z dejanjem ali s podporo pripomogli tej veličastni manifestaciji pro-tituberkulozne borbe do tolikšnega uspeha, posebno pa še odboru specializistov s pred-sednikom dr. Neubauerjem in direktorju Higijenskega zavoda dr. Petriču. Osrednje sredstvo v organizaciji naše protituberku-lozne borbe zavzemajo vsekakor dispan-zerji. Javnost je doslej pokazala še vse pre-malo razumevanja za to važno ustanovo. Tako n. pr. tudi ljubljanski dispanzer do-slej še zmerom ni mogel pritegniti k sode-lovanju okolinskih občin. Poleg obstoječih pa bo treba v doglednem času organizirati dispanzerje še v Ptuj, Novem mestu, Slo-venjgradu, Brezicah, Gornji Radgoni in Murski Soboti. Vprašanje jetike na kmetih bo treba vobče posvetiti mnogo večjo po-zornost. Tuberkuloza na deželi je bila do-slej skoraj povsem zanemarljena, saj manj-

ka na deželi vsake izrazite zdravstvene or-ganizacije. Sreski zdravstveni referenti bi morali poiskati živahnejšega stika z ligami in z dispanzerji. Na eni zadnjih sej je upravni odbor sklenil, da bo liga pričela izdajati svoje glasilo, a po gradivu, ki ga je zbrala zadnja protituberkulozna razsta-va, bo uredil posebno propagandno brošu-ro. Poleg tega je upravni odbor pripravil tudi prenovljena pravila, ki predvidevajo za krajevne lige veliko večjo delovno av-tonomijo. Z obžalovanjem je predsednik ugotovil, da so bili vsi dosedanja poizkusi, pridobiti Maribor za sodelovanje z Narod-no ligo, brez uspeha. Lepo zmago v protituberkulozni borbi pa pomeni ustanovitve posebnega inšpektorata za pobijanje tuber-kuloze pri ministrstvu za narodno zdravje, ki ga vodi odlični in preizkušeni borec na tem polju, docent dr. Matko. Velike važ-nosti je sklep ene zadnjih sej upravnega odbora, naj podvzame liga za postavitev dostojnega spomenika pokojnemu vitešku kralju široko zasnovano akcijo za zgra-ditev socialno zdravstvene ustanove, ki bo poznim potomcem ostala kot viden spo-min na socialno hojenje in na zdravstveno skrb, ki ju je gojil veliki kralj. Skupščina je sprejela to sporočilo z enodušnim aplav-zom.

Delovanje lig po Sloveniji

Po kratki diskusiji, v katero so posegli delegat Zelinka iz Hrastnika, sreski zdrav-stveni referent dr. Lapajne, šefzdravniki dr. Neubauer in predsednik Treznosti Horvat, da se zgradi posebna naselbina za jetične na Golovcu, da se ustanovi na črnušnem bregu Save kolonija za jetiki podvrženo de-o in da se zgrade cenena letovišča v Iškem Vintgarju — je tajnik lige dr. Debevec po-dal izčrpan in pregledno poročilo o poldru-m letu dela. Za počitniške kolonije je liga dovolila lani deset tisoč Din in za ta znesek je poslala v kolonije 25 otrok. Mno-ga organizacijskega dela je bilo izvršene-ga o priliki kongresa zoper tuberkulozo. Pri tajništvu se je ustanovila v manjšem obsegu ročna blagajna, iz katere se v naj-nujnejših primerih izplačujejo trenutne podpore do 50 Din. Krajevne lige so bile ustanovljene doslej na Blokah, v Celju, Cerknici, Domžalah, Dol Logatcu, Golni-ku, Gornjem Logatcu, Gornji Radgoni, Hrastniku, na Jesenicah, v Kamniku, Kranju, Kranjski gori, Kočevju, Litiji, Ljuto-meru, Ložu, Marenbergu, Murski Soboti, na Planini pri Rakeku, v Ptuj, Rušah, Slo-venjgradu, pri Sv. Lovrencu na Pohorju, v Slov. Bistrici, Šoštanju, St. Lenartu, Trbovljah, Zagorju, Mariboru in Novem me-

stu — skupaj 31 lig. Med najbolj delavne spadata liga v Celju, ki šteje 945 članov, in pa v Gornji Radgoni, ki je zbrala 800 red-no plačujočih članov. Meseca februarja je pričel posloovati dispanzer na Jesenicah, ka-terega proračun v znesku 60.000 Din krije-jo Bratovska skladnica, OUZD, KID in okoliške občine, sredi junija pa še dispan-zer v Kranju, ki ga vzdržujejo s svojimi prispevki vsa tamonjska večja podjetja, a-zen Jugo-Brune. Upravni odbor bo zaprosil bansko upravo, da prizna naši ligi vod-stvo vsega zasebnega protituberkuloznega delovanja v Sloveniji. Minister za narodno zdravje dr. Novak je na posebno prošnjo izdal okrožnico vsem bankim upravam, naj vstavijo v svoje proračune za podpore ligam zneske do 500.000 Din, ministrstvo samo na bo stavilo v svoj proračun 1 mi-lion Din v ta namen.

Reorganizacija

Blagajnik Brelih je kratko poročal o de-narnem gospodarstvu Narodne lige. Med iz-datki je v računskem zaključku zabeležena največja vsota 17.560 Din za bolne otro-ke v kolonijah. Z dispanzerjem vred pa je liga izdala za otroške kolonije nič manj kakor 45.880 Din. V imenu nadzornega od-bora je dr. Zajc v svojem poročilu podra-tal izredno delavnost upravnega odbora. Zlasti je vredno pohvale delo predsednika, ki je kljub boleznim osebno vodil vse akcije. Med živahnim odobravanjem so bila vsa poročila z razrešeno soglasno sprejeta.

Nato se je vnela živahna debata o iz-premembi pravil, ki v novi stilizaciji pre-tvarjajo Narodno protituberkulozno ligo v Zvezo protituberkuloznih lig, v katere okri-lju je krajevnim ligam omogočeno povsem avtonomno delovanje. Reorganizacija pro-tituberkulozne borbe v dravski banovini je zlasti velikega pomena sprito dejstva, da obstoji vsedrjavna Jugoslovenska protitu-berkulozna liga doslej samo na papirju. V debato o tem važnem vprašanju so posegli delegat Čobal iz Zagorja, dr. Čremošnik iz Gornje Radgone, dr. Jurečko iz Maribora, dr. Neubauer, dr. Fetich, dr. Tičar, dele-gat Setinec iz Jesenic, dr. Neubauer iz Hrastnika in drugi. Zastopnik Maribora je izrazil, da bi njihova liga pristopila k zvezi, a prej mora urediti svoje odnose z beogra-dsko centralo in pa pravila ljubljanske zve-ze morajo upoštevati njihove upravičene predloge. Na koncu je bilo soglasno skle-peno, da bo upravni odbor v sporazumu z zastopniki krajevnih lig prestiliziral nova pravila v smislu želja, ki jih je izrazil da-našnji zbor. Kratko je bilo obravnavano še vprašanje sreskih lig, ki ga je sprožil za-stopnik Gornje Radgone Predsednik je po-jasnil, da so sreske lige povsem prostovolj-no tvorbe, ki naj se snujejo povsod tam, kjer zastopniki krajevnih lig sporazumno uvidijo takšno potrebo.

Na predlog posvetovalnega tajnika Jeršiča je bil nato soglasno izvoljen naslednji od-bor: predsednik dr. Bohinjec, odborniki pa Čelešnik, dr. Debevec, dr. Fetich, dr. Le-vičnik, inž. Lah, Evgen Lovšin, dr. Mast-nak, dr. Neubauer, dr. Petrič, dr. Pless, Fi-lip Uratnik. Eno mesto je rezervirano za Maribor. V nadzornem odboru so dr. Zajc, dr. Tičar in direktor Skubec.

ZVOČNI KINO SOKOLSKI DOM
Tel. 33-87 V ŠISKI Tel. 33-87

Danes ob 5., 7. in 9.
neprekinjeno zadnjikrat češki vefelim

**Mlada srca,
mlada ljubezen**

(Reka)

Rezervirajte si vstopnice!

Telefon 33-87 Telefon 33-87

Najlepši spomenik kralju

Pri razgovoru o raznih zadevah je bil na predlog dr. Neubauerja najprej z aklama-cijo izvoljen za častnega člana inšpektor za pobijanje tuberkuloze pri ministrstvu za narodno zdravje docent dr. Matko. Dr. De-bevec pa je v menu upravnega odbora stal-vil predlog naj bi naša ožja domovina po-stavila blagopokojnemu viteškemu kralju spomenik, ki bi na najbolj dostojen način opozarjal na njega duhovno veličino in na njegovo najbolj humano prizadevanje za narodni in mednarodni mir. Takšen spo-menik bi mu gotovo lahko postavili s so-cialno ustanovo za najbednejše izmed bed-nih, za jetiko obbolele siromašne ljudi. Leta in leta že opozarjamo na katastrofalno po-manjkanje bolniških prostorov za izolacijo in zdravljenje tuberkuloznih. Na deželi se dogaja, da odprto bolni jetični hiralci do-bijo od hiše do hiše, po številkah, tam je-do, prenočujejo in trošijo kužne kali. Ste-vilni neozdravni brezdomci, onemogle slu-žkinje, delavci, v domovino pognani izse-ljenci itd. nimajo prostora, da bi mirno le-gli in se zdravili ali uživali primerno nego. Vsako leto umre v naši ožji domovini nad 2500 ljudi za jetiko in najmanj 10.000 je kužno bolnih, a zdravljenja potrebnih je na desetstoteke. Najmanj 2000 je jetičnih ne-ozdravljivih hiralcev. Ta čas ni bolj pre-čega socialnega problema, kakor je izolaci-ja in zdravljenje nepremojnih jetičnih in oskrba neozdravljivih bolnikov. V spomin na viteškega kralja, ki je padel kot tragi-čen žrtev ravno na poti za utrditev miru, obenem pa v rešitev in zatočišče bednemu človeštvu naj se postavi Dom za pljučno bolevo v Ljubljani. Skupščina je predlog odobrila z iskrenim aplavzom. Novemu upravnemu odboru je bilo naročeno, da podvzame potrebne korake za realizacijo sklepa.

Praktične naloge pokreta

Direktor Higijenskega zavoda dr. Pe-trič je nato podal nazorno sliko o delo-vanju protituberkuloznih dispanzerjev po mestih in industrijskih središčih. Nekaj konkretnih vprašanj o tej stvari so sprožili še dr. Ahčin, sreski zdravstveni referent iz Ptuja, in dr. Prodan. Nato pa je šefzdrav-nik zdravilišča na Golniku dr. Neubauer obširno predaval o problemu pobijanja tu-berkuloze na kmetih. O teh zadnjih dveh zanimivih in aktualnih referatih bo »Jutro« še poročalo.

Na koncu je posvetovalni tajnik Jeršič v zgoščenem poročilu orisal še važnejše prak-tične naloge protituberkuloznih lig, ki so v glavnem naslednje: 1. zdravljenje tuber-kuloze, ustanavljanje dispanzerjev, skrb za -anotoksično zdravljenje, v bolnicah, zavet-ističih; 2. delo socialnega skrbstva, podpi-ranje bednih bolnikov s hrano, obleko, po-slednjim perilom, stanovanjem, s podporami za zdravilišče; 3. vzpodbuda za organi-zirano sodelovanje oblastev, socialnih za-vodov, zdravstvenih in političnih občin in dobrodelnih društev za skupne akcije; 4. propaganda. Zlasti za slednjo manjka še zmerom dobrih delavcev in posebno na kmetih bi bilo treba v tem pravcu pridobi-ti poleg zdravnikov še prosvetne delavce, zastopnike občin in oblasti.

V celoti je občni zbor pokazal, da liga pod predsedstvom vnetega in požrtvoval-nega direktorja OUZD dr. Bohinjea brez velikih fraz pridobiva zmerom večji krog delovnih privrženecv in v borbi proti naj-večji sovražnici človeštva zmagovito za-vzema zmerom nove postojanke. Na široki javnosti in na vseh poklicnih in stanišnih pa je, da jo v tej plemeniti borbi v vsa-kem oziru podpro.

Pravijo: Če v noge zebe — zebe v dušo

Pa je tudi res neprijetno biti obut v mrz-le in vlažne čevlje, Higijenski vložek SE-TA ohrani suhe čevlje in nogavice, kar je predpogoj za tople in zdrave noge in za trajnost čevljev. Še danes po SETA vložke.

Na poti smo srečali starega gluho-nemega cigana, njegovi črni dolgi las-je so bili na čelu povezani s širokim rdečim trakom. Dali smo mu nekaj ci-garet, za kar nas je vodil. Ni se za-hvalil in je stopal z ravnodušnim obra-zom pred nami skozi gozd. Ne moreš uganiti, kaj neki misli tak cigan.

Mesečina se v smaragdno zeleni lu-či razlije na glavne vrhove osrednjih Pirenej. Najvišji vrhovi mečejo sence na strme lednike.

Pred nami ležita divni dolini rek Arazas in Cotatuero. Za njimi široko-ploči El Pico de Tabacor nad Circo Soasom. V daljavi točno razločujemo Monte Perdudo, na čigar vrhu smo še pred tremi dnevi vriskali...

Nismo bili edini gostje. Plapolajoči ciganski ognji so obžarevali elegantne ljudi, ki so legli v travo in ki so se med grmovjem tako dobro počutili kakor da bi sedeli v loži domače opere. Veči-noma so to bili letoviščarji iz Saragos-se, ki so tu v gorah preživeli svoje po-čitnice. Med njimi pa Angleži in Fran-cozi, ki so stanovali spodaj ob jezeru v imenitem »Grand Hotel Inglaterra«.

Cigani, ki stanujejo v siromašnih šot-rih, so se kaj ponosni in zadovoljni v svojih raztrganih oblekah kretali po »raznorodni hiši«. Njihova reklama ni

A. Kopinšek:

Fandango

Tudi v Španiji imajo »garaže za se-no« — slično kakor v Švici: majhni kozočki, trile stene, črnele deske in zlomljene lestve! Pa tudi tam je bil star osivel pastir naš hotelski ravna-telj. Sicer ni imel sinje čepice z napi-som »Hotel Los Senikose«, tudi življe ni imel, vendar smo ga že od daleč spoznali, čeprav je bila meglena noč. Kajti vonj po španskih kozah in ovcah prepaža vsako telo tako močno, da de-luje to telo kot oddajna postaja ter v območju nekaj kilometrov naokrog pošilja valove, ki prebijejo tudi najhu-šji nahod.

Vsa oprema našega hotela je bilo se-no. Pristno špansko seno! Ni čudno torej, da so se gostje tega hotela na večerni promenadi v gozdu takoj spet spoznali. Ostanke sena so nam moleli iz ušes, duh te vlažne krme, pomešan z vonjem po kozah pa niti najmanj ni spominjal na kolinsko vodo.

Hotelska publika je bila zelo medna-rodna: dva Francoza, dva Nizozemca, Portugalec, nekaj Španjolcev pa mi. Kajpak vsi s pripadajočimi damami dru-

ge narodnosti. Ker oblastvo ni zahte-valo, da bi se gostje našega hotela policijsko prijavili in ker je bil naš di-rektor Sennor Pedro zelo diskreten in ni brbljal, žal ne morem povedati, ali je bil Portugalec, s katerim vsa tišča-la hrbet, kak diplomat ali pa konjski mesar iz Lizbone.

Seveda smo se izvrstno razumeli. Cim je klical gong (beri: kravji zvo-neč) k čaju, smo se vsi točno zbrali pred našim apartmanom pod ogrom-nim kostanjem. Sennor Pedro je osebo delil zelenkasti čaj, in sicer po eno skodelico za vsako narodnost. Po obe-du se je v vestibulu — ali »hall« — ka-kor je angleško navdahnjeni Portuga-lec to imenoval — pričel francoski raz-govor. Zaman sem poskušal Portuga-lec dokazati, da je njegova domovina pri nas zelo v čislju zaradi znamenite portugalske ali »potrgavke«, kakor v Ljubljani pravijo; ni me razumel; men-da tega vina sploh ni na Portugalskem ter ga nekje v Ljubljani izdelujejo. Saj smo tudi znamenito špansko muho za-man iskali, ko smo bili v Španiji. Po-

zneje je šla gospoda na lov. Običajno smo prirideli skupen lov, in sicer kar v spalnem salonu, vendar pa ne na ono divjačino, ki smo je toliko vajeni v na-ših hotelih, temveč na kobilice, na ka-tere smo merili s svojimi plezalkami. Španjolci so bili v tem pravi mojstri; saj ni čudno: v teh letih, ko je bila bi-koborba na Španskem prepovedana, so se naučili boriti se s zelenimi kobili-cami, slično kakor smo mi mojstri v pobijanju stenih. Po končanem lovu smo si v šesterih jezikih rekli: »Lahko noč«.

★

Bila je naša zadnja noč na Špan-skem. Ravno ko smo hoteli ležeti, je sto-pil statit cigan pred naš kozolet.

»Adios! Gospoda moja! Nocoj ob desetih vam bomo zaplesali doli ob reki fandango, pravi pristni stari fan-dango, najlepši ples sveta!

Este mundo es un fandango
Y quien no lo balla, un tonto!

Vljudno vas vabim k plesu vseh plesov. Pa pridite gotovo! Buenas noches!

Prikloni se je do tal in izginil je med kostanj. Fandango? Za nas prava »španska vas« Ne pa za naše španjol-ske tovaršice. Kakor elektrizirani so skočili iz sena — uboge poljske miši so jedva utegnile rešiti se v višja nad-

stropja. Fandango! Razlagali so nam ga na-tančno: to je prastari narodni ples, ljudske ples v tričetrtinskem taktu, od katerega izvirajo vsi moderni plesi. Najbolj erotični ples je to, in je sre-čta, da smo naleteli na to redko priliko videti ga. Kajti plesajo ga samo še red-ko kdaj, čeprav so ga prej povsod ple-sali. Sam kralj Filip IV., vojvoda lerm-ski, ter strogi sodniki inkvizicije so se kaj radi ob zvokih gitare vrteli v fan-dango. Najhušji moralisti so postali ob pogledu na ta ples — in še bolj ob pogledu na plesalce — kakor elektrizi-rani in so naposled še sami zaplesali. Théodor Gautier pravi, da je v zgod-njem srednjem veku papež oglasil ta ples za hudičovo iznajdbo in ga prepo-vedal.

Torej spet nekaj za nas. Zlasti, ker so nam zagotavljali, da so gitane, ta-ko imenujejo mlade ciganke, lepe, mla-de.

Tako smo morali doli k reki, z nami pa je šel ves hotel z osobim vred — izvzemši kozo. Ni nam bilo potrebno zamenjati svojo garderobo, kajti no-ča srajca se je avtomatično spremenila v dnevno srajco. Tudi širer je bilo vse v najlepšem redu, ko smo šli roko pod roko k reki Cotatuero — lepo razde-ljeni v parčke.

Sportna nedelja

Prvenstvo LNP vedno zanimivejše

Včeraj sta se odigrali samo dve tekmi, in sicer na severnem delu področja podsaveza — Ilirija si je priborila prvo točko — V Mariboru so zmagali črno-beli

Ljubljana, 18. novembra.

Samo dve prvenstveni tekmi sta bili danes na programu podsavezne prvenstva, toda dve zelo važni. Ilirija je morala na tabeli in je gotovo njihova namera, da si na domačih tleh naberejo kolikor mogoče mnogo točk, ki jim bodo služile kot rezerva za tekme, ki jih še čakajo na — tujih tleh. Ilirija je nastopila kompletna na izjemo branilca Svetice, ki je še pod kaznijo. V prihodnji tekmi bo mogla že nastopiti kompletna. Da je dosegla samo neodločen rezultat, gotovo dokazuje moč Čakovčev. Saj je Ilirija se nedavno, sicer v prijateljski tekmi, toda docela v prvenstvenem stilu odigrani tekmi porazila našega državnega ligasja Primorje.

Presenečenje pa nam javljajo iz Maribora. Po dosedanjih rezultatih in tudi po for-

mi, ki sta jo dosedaj pokazala Železničar in Maribor, so bili modro-črni brez dvoma favoriti in poleg tega tudi rešni aspiranti za prvo mesto. Današnja izguba dveh točk je za Železničarje zelo občutljiva. Maribor pa si je z današnjo zmago zelo izboljšal svojo pozicijo. S petega mesta je skočil na tretje. Ako Mariborčani ne bodo ostali reflektanti za prvo mesto, se bo vsaj med njimi razvila ostra borba za boljši placement v Mariboru.

Tablica je po današnjih tekmah tale:

CSK	5	3	2	0	18:6	8
Železničar	4	2	1	1	8:5	5
Maribor	4	2	1	1	8:8	5
Rapid	5	2	0	3	10:10	4
Celje	5	2	0	3	8:9	4
Svoboda	5	1	1	3	9:24	3
Hermes	2	1	0	1	6:4	2
Ilirija	2	0	1	1	2:3	1

Ilirija : Čakovečki SK 2:2 (1:1)

Čakovec, 18. novembra.

Na vročih čakovskih tleh je tudi Ilirija morala pustiti točko. Za današnje srečanje med obema kluboma je vladalo ne samo v Čakovcu, temveč tudi v Mariboru veliko zanimanje. Tekma se je vršila ob prav lepega vremena in ji je prisostvovalo 500 gledalcev, kar je za Čakovec pač lepo število. Točno ob napovedanem času sta moštvi nastopili v naslednji postavi:

Ilirija: Malič-Unterreiter, Bergles-Zitnik, Sočan, Pogačnik-lec, Illovar, Pikič, Jug, Slapar.

Čakovec: Jelenič-Vamplin, Janič-Takacz, Galovič, Mikovec-Zehojnik, Vogrinec, Megla, Baščević, Vaš.

Tekma je bila tipično prvenstvena z vsemi hibami in vrlinami. Bila je večkrat ostra, toda v mejah fairnesse. Tudi publika se je vedla precej dostojno in ni prišlo do incidentov. Stroge odredbe LNP so menda izpametovale tudi Čakovčane.

Ilirija je slično kakor prejšnjo nedeljo v Mariboru predvedla lepo kombinacijsko igro. Do kazenskega prostora nasprotnika je nekam šlo, potem pa so popuščale moči. Moštvo se je odlikovalo z dobrim startom in lepo igro z glavo. V napadu je bila leva stran boljša od desne. Jug in Slapar nista imela najboljšega dne in sta bila preveč nepazljiva. Pikič na sredi je smiselno delil žoge. V krilski vrsti je bil najboljši Pogačnik, igrala pa je vsa vrsta preveč

ofenzivno in zaradi tega so večkrat nastale nevarne situacije na lastni polovici. Obramba je bila solidna in sigurna. Odlični Bergles, Malič je bravurozno branil, kar se je dalo, na dobljenih golih ga ne zadene nobena krivda.

Čakovec je na lastnem terenu težko premagljiv. To je dokazal že v številnih prvenstvenih in prijateljskih srečanjih. Ima solidno moštvo, ki se bori z neverjetnim elanom in ambicijo, a tudi tehnično je precej na višini. Glavna odlika moštva je pa brezprimerna požrtvovalnost. Najboljše moči so v ožji obrambi, v kateri je dober Vamplin. Krilska vrsta je bila na mestu in ima glavno zaslug, da se je tekma končala z delitvijo točk. Napad je večinoma igral na prodore in tako često ustvarjal kočljive situacije pred nasprotnikovim golom.

Goli so padli takole: V 40. min. je Pogačnik iz streljanega kota iz daljave kakih 10 m poslal žogo neubranljivo v glavo v mrežo, a tik pred koncem prvega polčasa je Vaš izenačil. V 26. min. drugega polčasa je zagrešil Unterreiter foul, diktirano enajstko je Vamplin zabil in postavil na 2:1. V 38. min. je sodnik proti Čakovcu zaradi roke diktiral enajstmetrovko, ki jo je Bergles neubranljivo zapodil v mrežo in izenačil. V drugem polčasu je Ilirija močno prevladovala, a tega ni znala izrabiti.

Sodil je g. Nemec iz Maribora objektivno in strogo.

Maribor : Železničar 1:0 (0:0)

Maribor, 18. novembra.

K lokalnemu derbju, ki se je danes odigral v ljudskem vrtu kot prvenstvena tekma, se je zbralo okrog 900 ljudi, kar dokazuje, da tekme med domačimi klubi še vedno najbolj vlečejo. Tak obisk je tudi zaslužila, saj je bil njen izid popolnoma dvomljiv. To pot so prišli na svoj račun vsi ljubitelji napete, a vendar lepe tekme.

Sodniku g. Deržaju iz Ljubljane sta se predstavili moštvi v naslednjih postavah:

Maribor: Koren-Kurent, Nejžar-Herman, Gomolj, Kirbiš-Jurgec, Priveršek, Dušan, Miloš, Drago.

Železničar: Svajghofer-Antoličič, Frančeš II-Skof, Frančeš I, Ronjak-Jenko, Pezdice, Heferl, Pavlin, Vlado.

Tekma je bila ostra borba za točke, a lepa tudi za oko. Nasprotnika sta si bila popolnoma enakovredna in zato bi tudi neodločen izid tekme bolj odgovarjal. Prvi polčas je bil Maribor v veliki premoči, ni pa znal tega izrabiti. Železničarji niso prišli do besede. V drugem polčasu so pa prisilili s polno paro, a spremljala jih je enaka smola, kakor Maribor v prvem polčasu. Med tem se je Mariboru nasmehnila sreča, žoga se je kar na lepem znašla v mreži in s tem je bila bitka odločena v korist Maribora. Poudariti je treba, da je potekla tekma brez vsakih incidentov in da je bila publika danes nadvse disciplinirana.

Maribor se je od svojih zadnjih nastopov vidno popravil in želeli je, da ostane v tej formi, da bo tako z ostalimi reprezentanti

našega mesta predstavil pravo sliko moči mariborskega nogometa. Uspeh Maribora je tudi v glavnem zasloga vratarja Korena, ki je po daljšem presledku zopet nastopil za barve svojega kluba. Čeprav ni imel mnogo posla, je vendar pokazal, da je stari mojster svoje stroke. Branilca sta bila na mestu. Tudi krilci so bili dobri, zlasti Gomolj. Napad ni bil tak kakor je bilo želeto. Precej krasnih pozicij je bilo zaradi nespretnosti in nepazljivosti neizrabljenih. Lahko bi še več žog našlo pot v nasprotnikovo mrežo.

Železničarji so nekoliko razočarani. Glede na njihove zadnje nastope smo pričakovali mnogo več Obramba je bila prvi polčas zelo nesigurna, tako vratar kakor branilca, a se je popravila v nadaljevanju tekme. Krilska vrsta ni držala zadostnega kontakta med obrambo in napadom in zato sta bili obe formaciji navezani bolj nase. Napada v prvem polčasu ni bilo opaziti šele v drugem je prišel do veljave. Imel je sicer več prilik, ki jih je pa prav tako zamudil, kakor napad Maribora v prvem polčasu. Edini gol dneva je zabil po lepem prodoru v 6. min. drugega polčasa Miloš.

G. Deržaj je sodil dobro in objektivno. V predtekmi je igrala druga mladina Maribora in zmagala nad mladino Svobode 4:1 (2:1).

Dopoldne se je odigrala prvenstvena tekma rezerv Maribora in Železničarja. Zmagali so Železničarji s 3:2 (1:1).

Zagreb je nevarnejši od Karlovca

V prijateljski tekmi je Primorje v prvem polčasu vodilo z 1:0, pa je v drugem polčasu docela klonilo

V drugi prijateljski tekmi, ki jo je včeraj odigralo Primorje v to vrhu, da nudi svojim igralcem dober trening za državno prvenstvo, je moral naš ligas utrpeti poraz, ki gotovo ni bil potreben. Saj so fantje v prvem polčasu zaigrali tako, da se ni bilo bati negativnega rezultata. V drugem polčasu pa so razočarali. Kje je vzrok? Ne moremo trditi, da jim manjka kondicije. Zdi se pa, da je vmes tudi nekaj malomarnosti. Ne samo pri prvenstvenih, temveč tudi v prijateljskih tekmah naj pokažejo igralci vse svoje sposobnosti.

Hašk : Primorje 2:1 (0:1)

Hašk: Sijačić-Slivak, Golac-Kovačević, Gajer, Kunst, Medarič, Fak, Leinert, Petrak, Ranogajec.

Primorje: Starec-Hassi, Bertoncelj I., Zemljak, Sijačić, Boncelj-Slamberger, Pupač, Makovec, Bertoncelj II., Janežič. V drugem polčasu je izstopil Makovec. Petelin je šel na levo krilo. Pepček in Janežič pa sta le pomaknila za eno mesto proti sredi.

Ze nogomet je bilo včasih prepričajno. Ljudje so menda po tolikih kislih isekskih dneh rajši šli na sprejeto. Vendar je Haškova privlačnost še vedno toliko, da zvebi

v Ljubljani tudi na prijateljsko tekmo okoli 1000 ljudi. Na žalost pa je zanimanje za prijateljske borbe — ne samo pri nas — do tolike mere reducirano, da ga menda ni kluba, ki bi mogel vzdržati samo »prijateljske« obrat.

Rivaliteta med obema kluboma pa je vendar toliko, da je jamčila za borben potek igre, po drugi strani pa je ostala igra kljub temu zelo fair, dasi je bila od začetka do konca izredno ostra. Zaostlost do mačega moštva v drugem delu igre je sicer pokvarila celoten vtis, neglede na to pa je bila igra zelo prijetna in zanimiva.

Prvi polčas je končal z enim golom nasokova za domače. Ta del igre je bil mnogo bolj zanimiv kot drugi, v katerem so imeli prvo in skoro izključno besedo gostje. Zanimiv je bil prvi del igre zato, ker so premoč črno-belih zoperstavili rešni sistematičnejši odpor, ker so dali kljub svoj defenzivni igri enakovrednega partnerja. Naproti pa se je v drugem polčasu domače moštvo skoro povsem zrušilo, in ker so po edinci in celi deli moštva povsem odpovedali, se je igra počasi razvila v do gočasno monotono. Zaključek je bil torej manj razveseljiv.

Haškovi so ostali še vedno stari borci. Igrajo lep nogomet, da je veselite. Imajo strumno obrambo, v kateri sta bila zlasti opasna vratar Sijačić, ki je v prvem delu

igra, ko je še imel dovolj posla, v sigurnem stilu rešil nekaj izredno težkih stvari, in Slivak, ki je z ostrim startom in čistim odbojnim strelom odvrčal napad za napadom. Tudi Golac nimolj v tej formaciji. Do izraza pa je prišla tesna povezanost med srednjo in napadalno vrsto. V drugem polčasu je prišel do veljave tudi Haškov napad, ki je delal po triju in s krilci in sicer ni videti posebno opasen. Gajer je s svojima stranskima pomagačema obvladal teren sredi polja, a notranji napadalni trio, ki se je od časa do časa posluževal p-moči kril, je prehajal pred nasprotni gol kar tako mimogrede. Moštvo se je v svoji celoti pokazalo vsaj v drugem polčasu kot uvaževanja vredne nasprotnik, kot enajstorca, ki ji je tehničen del igre v krvi in ki lahko tehnično uporablja kot sredstvo za dosegajo čitja. V igri z glavo so bili za domače nedosegljivi enako kot v živahnosti pogovora — Leinert, neutrudljiva klepetulja, je v tem pogledu dajal ton.

Črno-beli so bili kos svoji nalogi prvo polovico igre, pa še ne prav do konca. Zadovoljil ni noben del moštva. V obrambi je dal človeka samo Bertoncelj, ki je moral igrati svojo vlogo, dober del vloge svojega halfa in še na desno stran je moral pospeti. Niti Hassi niti Starec nista bila v običajni formi, posebno je Starec bil v mnogih situacijah jako nesiguren. Srednja vrsta je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani, se je nenkrat znašel v mlinu haškovih kombinacij in postal njih žrtev. Boncelj ne igra rad prijateljskih tekem in je ostal tudi topot svojemu načelu zvest. Napad je bil v drugem polčasu brez dvoma šibkejši. Petelin še dolgo ni borec Makovečevega kova in ker so tudi ostali popustili, je padel napadalni kvintet v svoji učinkovitosti za cel razred. V prvotni formaciji je bil napad kolikor toliko homogen in po vsej fronti nevarne nasprotni obrambi. Imel je tudi precej zelo zrelh šans in je pridno streljal. V drugi vrsti je delala en polčas. Dokler je bilo v tem delu moštva kolikor toliko reda, je bil zlasti Sijačić junak na polju, ko pa mu je ponehala pomoč s strani,

